

GŁOS POMORSKI

Nr. 177 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Przenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,13 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shill do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratcy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.



Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-linowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lin. przed tekstem 60 groszy, wóród tekstu 35 groszy za tekstem 28 groszy. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lin. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lin. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,31 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ ✧ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✧ ✧ ✧

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 1-go sierpnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Strajk na G. Śląsku objął wszystkie kopalnie.

Katowice, 30. 7. (Pat.) Strajk objął dziś wszystkie kopalnie węgla kamiennego i hut Śląska Górnego, jak również kilka większych zakładów przemysłowych (fabrykę wytworów chemicznych, fabrykę nawozów sztucznych i fabrykę prochu). Wszędzie panuje zupełny spo-

kój, porządku nikt nie zakłócono. Śląski urząd wojewódzki czuwa nad tem, aby roboty konieczne były wszędzie wykonywane, do czego zresztą zobowiązali się też przedstawiciele związków zaw.

Gdańsk o polityce zagranicznej Polski.

Gdańsk, 30. 7. (AW.) „Danz. Ztg.“ omawiając ostatnie przesilenie w Polsce, zakończone nominacją Skrzyńskiego na min. spraw zagr., pisze:

Polskę dotyczy blisko to, co przyniesie konferencja londyńska. Nietylko wyłącznie Paryż polityczny powi-

nien ustalać politykę Polski w Europie, ale jeśli Polska chce więcej liczyć się z ogólną polityką europejską musi zwrócić uwagę na problem europejski, który coraz bardziej wyłania się z okresu powojennego.

Między Grecją a Jugosławją doszło do porozumienia.

Wiedeń, 30. 7. (AW.) „Neue Freie Presse“ donosi, że między Grecją a Jugosławją doszło do porozumienia, iż oba państwa przy powtórzeniu ponownem napadów band bułgarskich, mają równocześnie wyruszyć w kierunku granicy ma-

cedońskiej. Wiadomość ta nie znalazła dotąd potwierdzenia, lecz jest jednak znamieną dla wzrastającego zamępowienia na Bałkanach.

Stosunek Rosji do Małej Ententy.

Berlin, 30. 7. (Pat.) Pisma tutejsze donoszą, z Pragi: Nowy poseł sowiecki w Pradze Owsienko złożył przedstawicielom pism zagranicznych znamienne wyrzucenie o stosunku Rosji sowieckiej do Małej Ententy i Ligi Narodów. Owsienko oświadczył m. j.: Mała Ententa została utworzona dla konsolidacji stosunków i wytworzenia przez traktaty pokoju. Rosja nigdy nie uznawała tych układów za trwałe i obowiązujące i nie mogą one w żadnym razie zapewnić pokoju w Europie. Co się tyczy stosunku Rosji do Czechosłowacji, to — jak powiedział Owsienko — między temi państwami niema żadnej godnej wzmianki dysharmonii i niema również przeszkód, któreby utrudniały porozumienie. Pomiedzy Rosją a Rumunją stoi kwestia Besarabska.

Dopóki sprawa ta nie będzie rozwiązana w sposób zadawalający, to znaczy, dopóki Besarabia nie będzie zwrócona Rosji, zbliżenie między Rosją a Rumunją jest niemożliwe. Nie pragniemy prowadzić z powodu Besarabji wojny, przypuszczamy jednak, że miarodajne koła rumuńskie zdają sobie sprawę z tego, że należy wybrać taką drogę, która daje możność pokojowego załatwienia spornej kwestji. Na konferencji wiedeńskiej — ciągnął dalej Owsienko — zaproponowaliśmy Ru-

munji sposób załatwienia tej kwestji i od niego nie odstępimy.

Ponieważ nie mamy zamiaru rozpoczęcia zbrojnej akcji przeciwko Rumunii, nie może być więc również mowy o wnieśaniu się Polski w tę sprawę. Obecna izolacja Rumunii powinna skłonić politykę tego państwa do rozwiązania kwestji Besarabji w drodze nowej konferencji pokojowej. Weźmiemy chętnie udział w takiej konferencji, jednak pod warunkiem, że podstawy jej stanowią będą nasze wiedeńskie propozycje. Wreszcie omówił Owsienko stosunek Rosji do Ligi Narodów. Rosja — mówił on — ogranicza się tylko do obserwowania na tym terenie polityki zarówno poszczególnych państw, jak i grup państwowych. Rosja uważa, że Liga Narodów nie jest zdolna do rozwiązania jakiegokolwiek międzynarodowego problemu, ponieważ w swoich decyzjach nie jest ona dostatecznie niezawisła i bezstronna. W Lidze Narodów odbija się tylko hegemonia tego lub owego mocarstwa, podczas gdy inne państwa na terenie Ligi Narodów w swojej polityce zależni są od polityki wielkich mocarstw. Rosja — zakończył Owsienko — ma zupełnie inne pojęcie o wolności i uprawnieniach państwa europejskiego i dlatego nie może uznać Ligi Narodów w jej obecnej formie.

Przyczyna stanu oblężenia w Rumunji.

Paryż, 30. 7. (AW.) Proklamowany stan oblężenia w Rumunii wywołany został wzmoczoną akcją generała Awarescu, który dąży do obalenia gabinetu Briatjanu. Pomimo energicz-

nych zarządzeń wewnętrznych opinia ogólnie przypuszcza, że gabinet Briatjanu będzie musiał ustąpić miejsca rządowi radykalnemu.

Herriot premierem pokoju.

Warszawa, 30. 7. (AW.) W odpowiedzi na życzenie przesłane Herriotowi przez kluby PPS. i „Wyzwolenie“ w związku z objęciem władzy, Herriot nadesłał list z podziękowaniem

w którym zgodnie z ideałem obu narodów będzie dążył do urzeczywistnienia prawdziwego pokoju.

Pogłoski o złożeniu mandatu przez Korfanteo.

Warszawa, 30. 7. (AW.) „Kurier Polski“ notuje pogłoski komentowane w kuluarach sejmowych, że Korfanteo wystosował do naczelników władz Ch. D. gotowość złożenia mandatu poselskiego, wobec niepokoju ze związkami przez wprowadzenie 10 godz. dnia pracy w hutnictwie.

Zadania rolnictwa niemieckiego.

Królewiec, 30. 7. (Pat.) Nacjonalistyczna „Ostpr. Ztg.“ pisząc o zadaniach rolnictwa niemieckiego, zaznacza m. in., że zadaniem rolnictwa jest takie wychowanie społeczeństwa, aby mogło ono w najbliższym czasie odebrać przez Polskę zabrane ziemie wschodnio-niemieckie, t. j. Poznańskie i Pomorze. W odebranych ziemiach polskich — pisze dziennik — rolnictwo musi podjąć intensywną akcję kolonizacyjną, aby w ten sposób zabezpieczyć się na wschodzie Europy od ewentualnego napływu obcych elementów.

Rewizyta sufragana Klunder'a u woj. Wachowiaka.

Toruń, 30. 7. (Pat.) W dniu wczorajszym 29 bni. ks. biskup sufragana Klunder rewizytował w inieniu księdza biskupa chełmińskiego p. wojewodę pomorskiego. Po wizycie odbyło się przyjęcie u miejscowego dziekana ks. Pełki, w którym p. wojewoda pomorski wziął udział. Ks. biskup opuścił Toruń o godz. 3 popoł.

Paryż, 30. 7. (Pat.) Senat rozpoczął dziś dyskusję nad sprawą amnestji.

Definitywne ustąpienie min. Zamoyskiego.

Warszawa, 30. 7. (AW.) Minister Zamoyski powrócił wczoraj wieczorem do Warszawy. Dziś o godz. 11-ej pożegnania urzędników, poczem nastąpił zdanie urzędu nowemu ministrowi.

Warszawa, 30. 7. (AW.) Sejmowa komisja obradowała nad poprawkami Senatu do ustaw o pełnomocnictwach. Przyjęto wszystkie postanowienia Senatu, odrzucono natomiast norytorycznie zaproponowane przez Senat poprawki do ustawy o monopolu spirytusowym.

Warszawa, 30. 7. (AW.) Klub PPS. na czwartkowym posiedzeniu ma wnieść interpelacje, w sprawie rozporządzenia o 10-godzinnym dniu pracy w hutnictwie na G. Śląsku. „Robotnik“ notuje pogłoskę, że premier na temże posiedzeniu udzielił odpowiedzi na interpelacje.

Berlin, 30. 7. (Pat.) Dzienniki donoszą, że urządzenie plebiscytu w sprawie konwencji waszyngtońskiej o 8-godzinnym dniu pracy jest nadal przedmiotem obrad związków zawodowych. W najbliższym czasie zajmą się tą sprawą także chrześcijańskie związki robotnicze.

Berlin, 30. 7. (AW.) Związki zawodowe niemieckie zbierają się w tych dniach na naradę, na której ma być decydowane ogłoszenie referendum ludowego, w sprawie 8-mio godzinnego dnia pracy.

Berlin, 30. 7. (AW.) Dzienniki donoszą, że we wrześniu porty francuskie zostaną otwarte także i dla statków niemieckich, zarówno na wybrzeżach francuskich, jak i kolonialnych.

Po latach dziesięciu.

Jak szybko mija czas!

Kto lat temu dziesięć patrzył na ten chwyt zbrojeni na ten ponurk gniewu teutonów (Teutonenzorn), kto patrzył, jak zbliżała się furja wojny, ten dziś z głębokim uczuciem wdzięczności wobec Opatrzności patrzy na ten przewrót, który znaczy drogę ostatniego dziesięciolecia.

Przypominamy sobie tu w naszej dzielnicy, jak 30 lipca ogłoszono stan wojenny, a 31 lipca o 6 po południu mobilizację.

Tu w byłej dzielnicy pruskiej powstał między Niemcami i żydami specjalny furor teutonicus. Już nie tylko zlorzeczono Francji i Rosji, ale przedewszystkiem Polakom. Szczególnie tu na Pomorzu furor ten święcił orgie. Dziesiątki wybitnych naszych działaczy, przedewszystkiem księży, aresztowano, szereg pism polskich zawieszono, tą drogą znacząc jakoby z góry, jak nietylko nieufano nam Polakom, ale też czego spodziewać się mogli Polacy w razie zwycięstwa niemieckiego.

Hasło „ausrotten“ — tak głośne przed wojną w ustawach wyjątkowych (wywłaszczenie i ustawa t. zw. kagańcowa) miało być zapowiedzią zwycięskiego pochodu wygraną wojny. W wygraną bowiem nie wątpił żaden Niemiec, kpiąc wzgl. lekceważąc przeciwnika. Szał zwycięstwa był tak wielki, że poważnie liczono się z wejściem do Paryża z końcem sierpnia, a tem samym i z końcem wojny.

Nigdy atoli może słowa kanonika krakowskiego Starowolskiego nie były bardziej uzasadnione, jak wówczas.

„Bóg jest nierychliwy, ale sprawiedliwy“ — bo otóż powalona została pycha pruska, pycha teutońska, a ich własne przysłowie znalazło również uzasadnienie, że „Hochmut kommt vor dem Fall“ (zaślepienie poprzedza upadek).

A społeczeństwo, a naród polski? Świadomość, że wojna ta jest tą wojną, o której Mickiewicz śpiewał jako o wojnie wielkiego roku, stała się przeświadczeniem i głęboką wiarą narodu, a szczególnie ludu polskiego. Jakoby Opatrzność różdżką dotknęła naród polski (nie te przepolitykowane sfery) — wierzył on głęboko, że wojna skończy się pogrobnem mocarstw zaborczych, a na ich gruzach odrodzi się Polska wolna, niepodległa, zjednoczona z dostępem do morza.

Nie chcemy tu narazie potrącać o rozbieżności polityczne, które wyłoniły się z biegiem wojny, chcemy tylko stwierdzić, że instynkt narodu, odczucie narodowej godności przez cały bieg wojny wskazywało jedną wytyczną: ku samodzielnej, niepodległej i wolnej Polsce.

To przekonanie, ta wiara przewijała się poprzez całe lata wojny, jako nić czerwoną, jako niewzruszona wiara, której zamąć nie zdołała żadna — ta czy owa — orientacja polityczna, bo nad wszelką królowała jedna: Orientacja polska.

I ta orientacja była jakoby balsamem na tę tragedję duszy polskiej, duszy, która w tej wojnie patrzeć musiała jak pod mundurem zniechęconych zaborców walczyć musiał Polak częstokroć przeciw Polakowi, jak chichotali się zaborczy oprawcy na widok braterskich mordów.

Lecz — jak już zaznaczyliśmy — Bóg był sprawiedliwy.

Z tej krwi polskiej przelanej ofiarnie, z tej krwi, którą znaczył swój pochód też bohaterski legionista polski, wyrosła powoli na terenie międzynarodowym sprawa polska.

Początkowo nieśmiało, by z dnia na dzień coraz wyraźniejszego nabrać kolorytu. Pamiętamy, jak upadek Warszawy stał się zwrotem w stosunku do sprawy polskiej.

Dla Niemców, którzy widzieli w zajęciu Warszawy swój tryumf, był to w istocie swej dzień kłeski, bo z chwila ta zrozumieli na Zachodzie, że zajęcie Warszawy przez Niemców — to panowanie Niemców nietylko na Wschodzie, ale i w całej Europie.

I znów nie chcemy pisać politycznie, a chcemy tylko krótkim przypomnieniem urwydatnić, jakimi drogami rozwijała się sprawa polska i jak zawsze woła Opatrzności scalała się ona około orientacji polskiej, krwią polską scementowana.

I tedy jest słusznym i godnym, że w dziesięciolecie rocznicy wojny myśli nasza w hołdzie i czci skłania się przed tymi, którzy — mimo obcy mundur lub służbę ob-

Konferencja londyńska.

ca — sercem polskiem krew swą i życie nietylko dawał, alei złożył za Ojczyznę.

Byłoby atoli małoduszkiem, gdybyśmy tylko czuli pamięć poległych i zmarłych bohaterów, gdybyśmy z ich śmierci nie czerpali bodźca do ofiarnej pracy w szczęśliwych warunkach niepodległej Ojczyzny. Tego nas uczy sfiara tamtych i ich nakaz, by krew przez nich oddana nie była napróżno wylana.

Czy o tem pamiętamy? Zdaje się, że za mało myślimy o tym obowiązku, że, za bardzo myśląc wyłącznie o teraźniejszości, przoczamy, że siły nasze, że najlepsze natchnienia i zapęły nasze, że najgłębsze poczucie świadomości idzie od tych — częstokroć nieznanych — bohaterów, którzy w spuściznie zdobywczej — wolną, niepodległą pozostawili nam Ojczyznę.

Mamy tedy obowiązki, które nam rocznica obecna przypomina. Skupmy się w sobie, i — jak mówi Mickiewicz w „Księgach Pielgrzymstwa Polskiego“ — obchódźmy rocznicę obyczajem przodków, idąc z rana do kościoła i poszcząc dzień cały.

A my, ku pamięci dnia i w holdzie dla poległych, mamy zejść się w poniedziałek rano w kościele, by wieczorem uczcić bohaterskie ofiary, a grosz dać na inwalidę wojennego.

I któż z nas — czy tak czy inaczej pojnowałby rocznicę obecna — chciałby odsuwać się od tej manifestacji zgodności i danku polskiego?

Toruń czy Warszawa?

Od deputowanego powiatu działdowskiego, znanego działacza p. Alfr. Wellenger'a, otrzymujemy następujące pismo:

Od niejakiego czasu ludność powiatu działdowskiego do głębi zatruwona jest wiadomością, że powiat działdowski ma być odłączony od województwa pomorskiego i przyłączony do województwa warszawskiego. Ostatnio w prasie pojawiła się nawet notatka, jakoby sprawa ta była przesądzona. Zatem czas najwyższy, by w sprawie tej coś uczyniono.

Nie ulega bowiem najmniejszej wątpliwości, że ludność miejscowa nie życzy sobie odłączenia powiatu od województwa pomorskiego i że uważa raczej takie odłączenie za szkodliwe, a nawet za fatalne.

Ludność powiatu działdowskiego krwią, ustawodawstwem, historią, życiem kulturalnym, społecznym i gospodarczym związana jest z Pomorzem, oraz wogóle z całą dzielnicą pruską o wiele silniej, aniżeli z województwem warszawskim. Pyta się więc ona daremnie, z jakiego powodu zamierza się poddać powiat bez konieczności takiej ciężkiej operacji, i gdzie jest ten wyższy interes państwa, który mógłby usprawiedliwić meliczenie się z interesem, oraz z opinią powiatu.

Ogromne wprost trudności powstałyby na wypadek, gdyby powiat działdowski pod względem administracyjnym przyłączony został do województwa warszawskiego. Przyłączenie pozostałoby urzędowem, gdyż wszystko, co byłoby nieurzędowem, parłoby w dalszym ciągu ku Pomorzu. Ale nawet odmienne urzędowe ustawodawstwo, a zwłaszcza ustawodawstwo sądowe i odmienne urzędowy urząd w byłej dzielnicy pruskiej oraz w byłej dzielnicy rosyjskiej spowodowałyby, że nawet to urzędowe przyłączenie byłoby nieurzędowem.

Po długich targach najróżniejszego rodzaju w powiecie działdowskim zapanowało nareszcie przez wszystkie tak usilnie pożądane ogólne uspokojenie. Przyłączenie powiatu działdowskiego do województwa warszawskiego stworzyłoby nowe tarcia. Gospodarczo wysoce rozwinięty powiat zostałby zaniedbany na korzyść mniej rozwiniętych części województwa warszawskiego, i lokalne interesy poniosłyby poważny uszczerbek.

Aby może w ostatniej już minucie zapobiec temu wszystkiemu, zwracamy się niniejszem do prasy oraz do gminnych jakoteż powiatowych przedstawicieli samorządu z prośbą o wypowiedzenie się w poruszanej przez nas sprawie. Pana Starostę zaś prosimy o poparcie naszych życzeń u decydujących władz.

Listy z Kaszub.

(Od własnego korespondenta.)

Brusy, w lipcu.

Życie w Brusach płynie równym, spokojnym łozyskiem. — Wieś to, a jednak tak swą strukturą, zabudowaniem niemal miasteczko o schludnym, przyjemnym wyglądem.

Piszząc te słowa, zna prawie całą Polskę, a jednak takie Brusy w zestawieniu z niejednym miastem powiatowem Kongresówki, czy Małopolski, wydają się jakimś unikatem, jakimś cackiem wypolerowanym. —

Brusy, liczące coś około 2000 mieszkańców, znajdują się w stanie niebywałego podniecenia. — Przyjeżdża tu bowiem Gość nieślada, bo najwyższy Reprezentant Rzeczypospolitej Polskiej p. Stanisław Wojciechowski. — 7-go sierpnia ludność kaszubska będzie miała szczęście u siebie podejmować tak Dostojnego Gościa. —

To też już dziś obywatelstwo przygotowuje bramy tryumfalne, najróżnorodniejsze towarzystwa i delegacje pragną jaknajdoskonalej powitać Pana Prezydenta. —

Pobyt P. Prezydenta w Brusach przewidziany jest na 2 godziny.

W ubiegłą niedzielę Koło śpiewackie z Brus brało udział w okręgowym zjeździe śpiewackim w Kamieniu. — Towarzystwo całe wybrało się samochodem ciężarowym, lecz tak niefortunnie, że w powrotnej drodze ulewę deszcz zmoczył wszystkich do nitki. —

Tutejsze koło śpiewackie „Lutnia“ należy do jednego z najstarszych towarzystw, to też produkcje tego chóru na zjeździe śpiewackim cieszyły się ogólnym aplauzem. —

Z bóleczek Brus zanotować wypadła dziwny rozkład

Londyn, 30. 7. (Pat.) Rzecznawcy finansowi Aron ze strony Francji, Fisher ze strony Anglii i doradca prawny Francji Fromeget zastanawiali się wczoraj popoł. rad wyszukaniem kompromisowej formy, dotyczącej gwarancji, któreby zadowolili ofiarodawców 800-miljonowej pożyczki dla Niemiec. Ponieważ redakcja formuły tej nie została ukończona, posiedzenie zostało odłożone. Posiedzenie pierwszej i trzeciej komisji postanowiono odbyć dziś rano. Wspólne obrady szefów delegacji co do których przypuszczano, że odbędą się wczoraj popoł., również zostały odroczone. W kołach zbliżonych do konferencji panuje przekonanie, że delegaci niemieccy będą zaproszeni dopiero z początkiem przyszłego tygodnia.

Wiedeń, 30. 7. (Pat.) „N. Fr. Presse“ donosi z Londynu: W kołach angielskich sądzą, że konferencja ukończy swe prace prawdopodobnie we środę, albo w ciągu przyszłego tygodnia. W każdym razie zdaniem dziennika obrady komisji nie przeciągną się poza sobotę, 9-go sierpnia.

Londyn, 30. 7. (Pat.) Zapowiedziane na dziś wnieście na plenum komisji pierwszej nowego projektu francuskiego w przedmiocie gwarancji dla pożyczki niemieckiej ulegnie pewnej zwłoce. Rozczarowanie, jakiego z tego powodu dostrzega się w opinii publicznej, rozwiewa dzisiejszy „Times“ w artykule, poświęconym sprawie konferencji, ujmującym retrospektywnie usiłowania konferencji, dziennik przypomina, że załędwie przed tygodniem zdawało się, że trudności, na które napotkała konferencja londyńska były liczne i wielkie tak, iż zdawało się nawet, że o trudności te rozbiją się narady londyńskie. Dziś konferencja pozostała właściwie tylko jeden problem do rozwiązania, a mianowicie kwestja gwarancji dla kapitałów zaangażowanych w pożyczkę.

Londyn, 30. 7. (Pat.) Herriot odbył dziś konferencję z Clementem i gen. Nolletem.

Londyn, 30. 7. (Pat.) Biuro Reutera dowiaduje się, że przedstawiciele Francji, Belgii i Włoch w komisji odszkodowań niezwłocznie po swoim przybyciu do Londynu omówią z delegatem angielskim sir Johnem Bradburym kwestję zaproszenia ich do Londynu przez premierów państw sojusznicych.

Berlin, 30. 7. (Pat.) Jak podaje biuro Wolffa, usta-

nowiona przez Konferencję Ambasadorów generalna inspekcja nie rozpoczęła się jeszcze, ponieważ nie ukończono dotychczas narad w sprawie warunków przeprowadzenia kontroli.

Londyn, 30. 7. (Pat.) Najważniejszym wypadkiem dnia dzisiejszego były narady, jakie wieczorem odbyli główni delegaci na konferencję londyńską. Narady te, które w początkowym stadium konferencji odbywano codziennie, po pewnej przerwie zostały wznowione z udziałem Hymansa i barona Hayashi. Natomiast nie odbyły się zapowiedziane na dzisiaj obrady komisji. Komisja pierwsza i trzecia zbiorą się dopiero jutro.

Wiedeń, 30. 7. (AW.) „Acht-Uhr-Abendblatt“ donosi z Londynu, że przewodniczący głównych delegacji w Londynie postanowili zaprosić do obrad również belgijskiego ministra spraw zagr. i delegata Japonii.

Londyn, 30. 7. (Pat.) Delegacja francuska przedłożyła konferencji opracowany tekst protokołu, który pozwoli odwoływać się do arbitrażu w razie nieuzyskania jednomyślności w komisji odszkodowań przy rozstrzygnięciu spraw, dotyczących ewentualnych uchybień ze strony Niemiec. Przyjmuje się tu, iż propozycje delegacji francuskiej zostaną przyjęte za podstawę dyskusji.

Londyn, 30. 7. (Pat.-P.R.) Rzecznawcy francuscy i belgijscy przy udziale delegatów włoskich opracowali plan ewakuacji wojskowej zagłębia Ruhry, oparty na tych samych zasadach stopniowego wprowadzenia go w życie, co i plan ewakuacji ekonomicznej już uchwalonej przez konferencję.

Londyn, 30. 7. (Pat.-P.R.) Członkowie komisji odszkodowań przybyli o godz. 11 do Londynu, gdzie jutro z rana odbędą posiedzenia oficjalne.

Paryż, 30. 7. (AW.) „Petit Parisien“ zamieszcza wywiad z amerykańskim sekretarzem stanu Hughesem, który wyraził się pełnym optymizmem o konferencji i podkreślił dobrą wolę meżów stanu obradujących w Londynie. Gdy redaktor Petit Parisien przypomniał dawniejsze oświadczenie, że w razie napadu Francja może liczyć na materialną i moralną pomoc St. Zjednoczonych — odpowiedział Hughes, że niema prawa składać w tej sprawie oświadczenia, gdyż mógłby przez to zaszkodzić pracy polityków londyńskich. Musi jednak stwierdzić, że pierwszą koniecznością jest wprowadzenie planu Davesa poczem wszystkie inne kwestje będą mogły być później rozważane.

Londyn, 30. 7. (AW.) Komisja odszkodowań przybyła do Londynu i jutro zbierze się na pierwsze posiedzenie.

Z Niemiec.

Jak Niemcy pojmują pacyfizm. — Niemcy uniemożliwiają kontrolę wojskową. —

Gdańsk, 30. 7. (Pat.) „Gaz. Gdańska“ podaje z Królewca interesujące wiadomości o związkach patriotycznych, które obejmują 30 różnych organizacji, w tej liczbie cały szereg czysto wojskowych, przygotowujących się do wojny odwetowej. Jest to t. zw. związek byłych wojsk frontowych. Centrala tej organizacji na Prusy Wschodnie mieści się w Królewcu. W statucie tej organizacji powiedziano m. i., że byli żołnierze frontowi są powołani przedewszystkiem do przygotowania powstania narodu niemieckiego przywrócenia jego dawnej chwały.

Warszawa, 30. 7. (Tel.) Prasa stołeczna podaje z Berlina wiadomość, że przewodniczący międzyaljanckiej komisji rozbrojeniowej w Niemczech, gen. Walsh, następca gen. Nolleta, po wymianie not zerwał stosunki z niemieckim ministerstwem spraw wojsk. Powodem zerwania stosunków było, iż minister „Reichswehry“

gen. Seckt zażądał, aby międzyaljancka komisja rozbrojeniowa uprzedzała na 48 godz. naprzód dokonywanie inspekcji w niemieckich zakładach i fabrykach wojskowych oraz ażeby po przeprowadzonej każdorazowo kontroli składała zaświadczenie, iż inspekcja ta jest w danym zakładzie wojskowym ostatnia.

Gen. Walsh po porozumieniu się z rządem francuskim odpowiedział na żądania gen. Seckta odmownie, zarzucając władzom niemieckim złą wolę, oraz stwierdzając, że komenda „Reichswehry“ udzieliła fikcyjnie urlopy tysiącom oficerom b. armii niemieckiej, którzy nie figurują na listach dowódców czynnych, ale w służbie pozostają.

W kołach politycznych utrzymują, iż fakt zerwania stosunków komisji rozbrojeniowej z rządem niemieckim odbija się w dużym stopniu na przebiegu dalszych obrad konferencji londyńskiej.

Wyrok w procesie krakowskim miał zapasć dziś rano.

(Telegram własny.)

Kraków, 31 lipca.

Po przemówieniu adwokatów obrońców, po replice prokuratora Hubla, dr. Zakrzewskiego przewodniczący

ogłasza zamknięcie rozprawy. W środę odbyło się reszta przewodniczącego, poczem przysięgli udali się na naradę. Wyrok ma zapasć prawdopodobnie dziś rano.

Załamane się akcji komunistycznej.

Komuniści, a ściślej mówiąc, Centr. Komitet III międzynarodówki komunistycznej w Moskwie, od pewnego czasu rozpoczął usilną agitację w Polsce. Już od dłuższego czasu nie zjawiało się tyle bibuły komunistycznej, agitacyjnej i przeciwpamiętowej, jak obecnie. Władze bezpieczeństwa wykryły cały plan tej niecnej roboty, i jak się obecnie okazało, udaremniły ją na razie. Komunistom chodzi mianowicie o to, by stworzyć t. zw. sieć komitetów akcji i rad załogowych w przedsiębiorstwach przemysłowych. W dalszym ciągu zamierzali oni zwołać ogólnokrajowy zjazd robotniczy i na nim proklamować strajk generalny. Po licznych aresztowaniach na terenie Kongresówki komuniści przenieśli się ze swą robotą na Śląsk, gdzie wyzykiwali szerzące się tam niezadowolenie i bezrobocie. Początkowo udawało się im znaleźć podatny grunt dla swej akcji, władze jednak rychło udaremniły te niecne zamysły i także sami robotnicy zorientowali się przeważnie ich kręcej roboty. Przeciwdziałali im energicznie i skutecznie związki zawodowe, zarówno polskie, jak klasowe. Jeśli przyjąć pod uwagę szereg bandyckich napadów, dokonanych od pewnego czasu na terenie województw wschodnich, a organizowanych za granicą naszą w Bolszewii, oraz wykrycie sieci szpiegowskiej na tymże terenie, — otrzymany całokształt niecnych i szkodliwych zamiarów komunistów, działających na rozkaz kominteru.

Rozchodzi się o to, by nietylko władze bezpieczeństwa, ale całe społeczeństwo, w szczególności zaś masy robotnicze przeciwdziałali się tym wicherzom mającym już nie charakter walki klasowej, ale skierowanym wyraźnie przeciw naszej ojczyźnie, przeciw państwu naszemu.

jazdy, który powoduje dla Brus niesłychane trudności komunikacyjne.

I tak np. chcąc jechać do Chojnic, położonych o jakie 4—5 stacji od tego miasta, trzeba zmarnować dwa dni. — Oczywiście rzecz, że taka komunikacja nie sprzyja rozwojowi handlu i tamuje rozwój życia. —

Na uznanie i specjalne podkreślenie zasługuje dzia-

KATASTROFA SAMOCHODOWA W WARSZAWIE.

Śmierć dziecka. — Pożar samochodu.

Wczoraj o godz. 5 po południu ul. Zakroczymską, od strony mostu kolejowego jechały dwa samochody. Pierwszy — ciężarowy, wiozący transport jaj i należący do Towarzystwa dla zbytu drobiu i jaj — prowadzony przez szofera Andrzeja Janczaka, drugi — osobowy (próbny), prowadzony przez szofera Stanisława Tondzisa.

Szofer samochodu osobowego, chcąc wyminać ciężarowy, zawadził przy wymijaniu o przednie koło tegoż z taką siłą, że szofer Janczak wypuścił kierownik z ręki, wskutek czego samochód wjechał na chodnik, zawadził ramą przechodzącą wówczas 7-letnia Stefanję Felszównę (Wojtowska Nr. 1) i przygniół ją do ściany.

Przygniecenie było tak silne, że dziewczynka poniosła śmierć na miejscu, z powodu pęknięcia łamy brzusznej i zgniecenia klatki piersiowej. Lekarz pogotowia skonstatował śmierć natychmiastową.

Po chwili ktoś z tłumu przechodniów rzucił zapalnicę na rozlaną ze zbiornika benzynę, wskutek czego samochód ciężarowy w jednej chwili stanął w płomieniach.

Na ratunek przybył nalewkowski oddział straży, który pod kierunkiem komendanta straży p. Dutkiewicza pożar wkrótce ugasił.

Spaliła się przednia część samochodu z siedzeniem oraz 3 skrzynie z jajami. Reszta transportu uległa częściowemu uszkodzeniu.

Odpowiedzialność za ten tragiczny wypadek spadł całkowicie na szofera samochodu osobowego.

łałość miejscowego ks. proboszcza, który gorliwie zajmuje się pracą oświatową i społeczną, biorąc udział we wszystkich niemal towarzystwach, a jest ich pokaźna jak na Brusy liczba, bo około 9.

O bytności Pana Prezydenta w następnej korespondencji. — Kaszuba.

Z ostatniej chwili.

P. Grünbaum zaszкодził interesom swoich wyborców.

Warszawa, 30. 7. (AW.) Wobec maksymalistycznych żądań p. Grünbauma, rząd nie widzi możliwości realizacji swych pierwotnych zamierzeń, w zakresie szkolnictwa języka i wyznania żydowskiego. Kwestje te będą odłożone, a w międzyczasie rząd na podstawie orzeczenia arbitralnego prof. Kaeckenbäcka zajmie się uregulowaniem sprawy mniejszości niemieckiej.

Wobec maksymalistycznych żądań p. Grünbauma, rząd nie widzi możliwości realizacji swych pierwotnych zamierzeń, w zakresie szkolnictwa języka i wyznania żydowskiego. Kwestje te będą odłożone, a w międzyczasie rząd na podstawie orzeczenia arbitralnego prof. Kaeckenbäcka zajmie się uregulowaniem sprawy mniejszości niemieckiej.

Koniec sesji letniej sejmu.

Warszawa, 30. 7. (AW.) Premier Grabski porozumiał się dzisiaj z marszałkiem Ratajem, co do sposobu zakończenia sesji letniej izby. Tylko na wypadek zgłoszenia interpelacji przez P. P. S. w przedmiocie przed-

żenia dnia pracy i otwarcia dyskusji nad odpowiedzią Rządu, zaszłaby możliwość przedłużenia obrad na dzień następny.

Nawiązanie stosunków między Watykanem a rządem Sowiełów.

Berlin, A. W. 31. 7. Nuncjusz apostolski Paelli, który przybył z Monachium do Berlina odbył szereg ważnych konferencji z wybitnymi przedstawicielami niemieckich sfer rządowych jak również z przedstawicielami państw sprzymierzonych.

Szczególną wagę zwrócił dwukrotna wizyta w ambasadzie sowieckiej. Podobno wizyty te miały na celu nawiązanie stosunków Watykanu z Sowietami.

Polska eksportuje zboże we wielkich ilościach.

Gdańsk, (AW.) 31. 7. Eksport zboża polskiego idzie na wielką skalę. W ostatnich dniach firmy załadowały 15 okrętów zbożem

t. zn. 9500 tonn, które przeznaczone jest w przeważnej części do Danii, południowej Szwecji i Finlandii. Żytem załadowano 14 okrętów, jęczmieniem 1.

Warszawa, 31. 7. (A. W.) Marszałek Rataj odbył wczoraj konferencję z min. Skrzyńskim. W toku rozmowy wyjaśniło się, że min. nie zamierza składać na dzisiejszym posiedzeniu sejmu żadnej deklaracji.

Polskę zalała dziś powódź odez w komunistycznych. Warszawa, 31. 7. (A. W.) „Robotnik“ wskazuje, że istna powódź odez w komunistycznych zalała dziś Polskę. W głównej mierze zaś odezwy te są skierowane przeciw P. P. S.

Warszawa, 31. 7. (A. W.) Min. S. W. Hubner został mianowany przez prezydenta Rzplitej nadzwycz. komisarzem do walki z epidemiami.

Odezwy te wzywają do tworzenia t. zw. komitetów akcji, któreby zwracały się przeciw partjom. „Robotnik“ stwierdza, że komitety te byłyby siedliskiem demagogii zwróconej ku intensywnie w kierunku ugrupowań robotniczych, a wszystkie działają na korzyść Rosji Sowieckiej.

V. wszechpolskie regaty w Bydgoszczy

Bydgoszcz, 30. 7. (Pat.) Dnia 3 sierpnia odbędzie się w Bydgoszczy piąte wszechpolskie regaty, które — jak wiadomo — zaszczycić ma swą obecnością p. Prezydent Rzplitej. Biegów ogłoszono ogółem 12. (wśród nich ósmy o nagrodę Prezydenta Rzeczypospolitej) i wezmą w nich udział 286 wioślarzy z 59 łodziami z następujących towarzystw wioślarskich: Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Klub Wioślarski Gdańsk, Towarzystwo Wioślarskie Kalisz, A. Z. S. Kraków, Oddział Wioślarski Sokoła Krakowskiego Kraków, Tow. Wiośl. Łomża, Klub Wiośl. Poznań, A. Z. S. Poznań, Tow. Wiośl. „Tryton“ Poznań, Tow. Wiośl. Płock, Tow. Wiośl. Toruń, A. Z. S. War-

szawa, Tow. Wiośl. Warszawa, Koło Wioślarskie Warszawa, lub wioślarek Warszawa, Tow. Wiośl. Włocławek i Klub Wioślarski Wilno. W najważniejszym biegu czwórka o mistrzostwo Polski i puchar Sokoła krakowskiego weźmie udział 6 drużyn wioślarskich, mianowicie: K. W. W., „Tryton“ Poznań, A. Z. S. Warszawa, Tow. Wiośl. Warszawa, A. Z. S. Kraków i Bydgoskie Tow. Wiośl. Nagroda Sokoła przechodzi na własność zwycięzcy dopiero po trzykrotnym wygraniu z przerwami najwyższej roczni. W r. 1921 i 1922 zwyciężyło Bydgoskie Tow. Wiośl., w r. 1923 — A. Z. S. Warszawa.

Eksport na Bliski Wschód.

Wobec zbliżającego się terminu Wystawy Polskiej w Konstantynopolu, nie od rzeczy byłoby przypomnieć sobie czy i jak daleko idące szanse posiada nasz przemysł i handel do eksportu na Bliski Wschód, a więc na Bałkan, do Malej Azji i Egiptu.

Kraje Bliskiego Wschodu, wybitnie rolnicze a bardzo mało uprzemysłowione, według relacji znawców tamtejszych stosunków mogłyby stanowić olbrzymi rynek zbytu dla polskiej produkcji. Do krajów tych moglibyśmy wywozić: wyroby włókiennicze, wełniane i bawełniane, galanterje, maszyny rolnicze, parowozy, wagony, produkty chemiczne, papier, zapakd. meble, cement, szkło, węgiel, sól i w. in.

Niestety, wielkie koszty oraz trudności przewozu przyczyniają się w głównej mierze do tego, iż eksport polski na Bliski Wschód ogranicza się głównie do Rumunii, która w naszym bilansie handlowym stanowi ważną pozycję. Tak np. wartość wywiezionych w tym roku artykułów włókienniczych z Polski do Rumunii stanowi około 60 proc. ogólnej wartości w naszym eksporcie tych artykułów.

Widzimy więc, iż gdyby udało się eksport nasz rozciągnąć na cały Bliski Wschód, gdzie dotychczas towary polskie nie dochodzą wcale albo też w minimalnej ilości — wówczas niezmiernie trudna kwestja zbytu naszych towarów mogłaby być rozwiązana.

W obecnym stanie rzeczy eksport nasz w tym kierunku jest zatamowany. Przyczyniają się do tego wspomniane trudności przewozowe. Nie posiadamy bezpośredniej komunikacji z żadnym z państw Bliskiego Wschodu prócz graniczącej z Polską Rumunii. Wskutek tego towary nasze w drodze do miejsca przeznaczenia muszą być kilkakrotnie reekspedjowane co powoduje znaczne koszty i zwłokę. Przypuszczać należy, że ta niezbędna komunikacja bezpośrednia uzyskamy drogą morską, znacznie tańszą — nastąpić to może jednak dopiero wówczas, gdy port w Gdyni będzie miał tak znaczną zdolność przewozową, iż statki będą mogły przystosować swój kurs do potrzeb naszego eksportu.

Dotychczas jednak sprawa ta jest nieaktualna. Zadaniem chwili bieżącej winno być ustalenie wygodnych dróg lądowych tranzytowych między Polską a krajami Bliskiego Wschodu. Obrót towarowy między omawianymi państwami a nami nie powinien nawet w części odbywać się pod obcą marką.

Jest to pozostałość przedwojenna, niezmiernie szkodliwa, — pisze w sprawie omawianych warunków przewozu p. Ficki („Przemysł i Handel“) — uzależniająca od czynników obcych nasze stosunki handlowe, ograniczająca je przytem sztucznie i czyniąca dzięki temu pośrednictwo towarowe o wiele droższem. Gospodarzom zbliżenie się między państwami, co w dalszej swej konsekwencji może mieć nader duże znaczenie polityczne, staje się tu wręcz niemożliwe. Przeciwdziałać temu może jedynie inicjatywa szerokich sfer bankowych i handlowych, połączona w kraju przez czynniki rządowe, a informowane dokładnie przez nasze placówki zagraniczne o wszelkich możliwościach wywozowych.

W końcu zatrwają jeszcze należy, iż dla ożywienia stosunków handlowych między omawianymi krajami a Polską niezbędną jest silna propaganda. W tej dziedzinie jesteśmy niesłychanie słabi — tem też tłumaczyć należy, iż niektóre rynki zbytu, jak np. Jugosławia, początkowo dość silnie opozowaną przez polskie sfery przemysłowo-handlowe — są obecnie dla nas prawie w zupełności utracone na korzyść Niemiec. Z inicjatywy Rządu powstają polskie składy towarowe w Galacu — należałoby poczynić usilne starania celem powiększenia liczby tych składów oraz skierować akcje również do innych państw Bałkanu i Bliskiego Wschodu.

Dla zorientowania się w stosunkach handlowych omawianych krajów i Polski nie bez korzyści pozostanie podane niżej zestawienie danych o obrocie:

Z tego przepadła na:	Przywóz do Polski: (w złotych)		Wywóz z Polski: w złotych	
	styczeń 1924 r.	lut y 1924 r.	styczeń 1924 r.	lut y 1924 r.
Arabja	401	8.330	2.070	2.501
Albanja	588	—	—	—
Boharia	84.890	1.288.700	43.628	1.839
Egipt i Sudan	289.445	236.314	33.099	35.821
Grecja	15.444	7.147	24.908	800
Jugosławia	144.787	289.926	92.228	132.767
Rumunia	467.726	1.346.231	9.900.993	10.242.414
Turcja	249.516	591.602	5.898	43.779

Samoobrona przed zażyczeniem.

Gdynia dała pierwsze hasło ostrzegawcze, nawołując Kaszuby do czujności i obrony przed groźącym najazdem żydostwa na wybrzeże polskie, będące jedynym zakatkiem Rzeczypospolitej, w którym dotychczas niema ani jednego żyda. A wiskają się ci niepożądani pasażerzy i wrogowie kościoła i Państwa różnymi drogami, popierani przez szabesgółow, gdyż wietrzą tu dla siebie znakomity interes wobec rozwoju letnisk i przyszłego portu w Gdyni.

Wypadek zamieszkania żyda w tutejszej „Riwlerze“ tak oburzył miejscową ludność, że na jej życzenie zwołał Zarząd Obrony Kresów Zachodnich w Gdyni masowy wiec pod gołem niebem na plaży w niedzielę dnia 20 bm. w celu omyslenia sposobów obrony zagrożonej polskości tej dzielnicy.

Po zgajeniu wiecu przez p. Wojciecha Korde w imieniu O. K. Z. i wyborze prezydium, do którego weszli pp. Korda, Kamrowski, Grzegowski i Babiński, wygłosił główny referat pelen głębokich myśli i z gruntowną znajomością sprawy, zaproszony przez Zarząd O. K. Z. Lwowlanin p. Bohdan Krzysztofowicz, którego przeszłogodzinne wywody znalazły ogólne zrozumienie, wywołując raz po raz burzę oklasków.

Następnie przemawiał ponownie p. Korda, podnosząc fakt, że w Małym Kačku właścicielem majątku 4000 morgów jest żyd i Niemiec, senator Jewelowski z Gdańska. Wreszcie odczytał p. Babiński z Kurjera Warszawskiego wiadomość o bezczelnej prowokacji żydowskiej w Ciechocinku.

Wiec zakończono odśpiewaniem „Roty“ Konopnickiej, uchwalając następujące rezolucje:

REZOLUCJA I.

Polacy miejscowi i letnicy, przybyli z całej Polski, zebrani na wiecu w Gdyni dnia 20 lipca 1924 roku — wobec grożącego njebezpieczeństwa inwazji wroglego Kościołowi i Państwu żywołu żydowskiego na wybrzeże polskie — postanawiają solidarnie utworzyć samoobronną organizację przez założenie Oddziału Tow. „Rozwój“ w Gdyni.

W tym celu wzywają znanego działacza narodowego p. Wojciecha Korde, ażeby natychmiast utworzył komitet organizacyjny z miejscowych obywateli. Zadaniem tego komitetu będzie jak najszybciej za wskazówkami naczelnej Dyrekcji „Rozwoju“ w Warszawie (ul. Żurawia 2) założyć Oddziały „Rozwoju“ we wszystkich miejscowościach Kaszub.

Wiec wzywa wszystkich obywateli polskiego wybrzeża, ażeby pod hasłem „Swój do swego po swoje“ bezwzględnie piętnowali i bojkotowali tych Polaków, którzyby się poważyli wchodzić w jakiegokolwiek stosunki z żydami. Wiec zwraca się do właścicieli lokalów publicznych, hoteli, pensjonatów i wynajmujących prywatne mieszkania, ażeby na swych domach umieszcili stałe napisy: „Tu przyjmie się tylko chrześcijan“ i

Kaszuby chcą pozostać czysto polskie i chrześcijańskie — tu niema miejsca dla żydów!

REZOLUCJA II.

Wiec wzywa Centralny Zarząd Obrony Kresów Zachodnich, ażeby zwrócił się do Rządu, Senatu i Sejmu z kategorycznym żądaniem przeprowadzenia w myśl ustawy o reformie rolnej i parcelacji majątku 4000 morg. w Małym Kačku, będącego w posiadaniu obywatela narodowości niemieckiej wyznania mojżeszowego.

Gdyby tak postąpiono w innych miejscowościach — nie tylko kapłelowych, pozbylibyśmy się żydów w czasie bardzo krótkim. W tym wypadku Kaszubi są przykładem dla całej Polski.

Tegoroczne premjowanie balkonów.

Gdy w pierwszych dniach czerwca pisałem o upiększaniu w naszym mieście balkonów, już wówczas zczyli się po balkonach pełne życia i piękna roślinki, jakoby w zuchwałej pewnością swej przyszłej, strojonej szaty, zaskoczyły chciały fi-giarnie uboższe w wygląd siostrzyce.

Jak gdyby z namaszczeniem, pełen dobrej woli, z umiłowania dla kwecia, z odczuciem szlachetnej potrzeby przystrojenia zewnętrznej szaty domu, — każdy, dla którego kwiatuszek z swym zespołem pięknych barw, w bezwietrznym popołudniu czy bezsłonecznej szarzyźnie dnia, w godzinach radości i chwilach smutku, jest zawsze jakby współczującym przyjaciele, ugościł na swych balkonach i werandach całą florę. Bo czegoż to, przechodząc po ulicach miasta, nie zoczy każdy miłujący kwiecie?

Zwiększyła się ilość balkonów i okien przybranych w zieleń, w kwiecie, a niektóre z nich wyposażone jakby chram w co najpiękniejsze okazy kulistych wawrzynów, — dumnie swoim obcym prezentuła początek i stopień kultury, pewność w swe jestestwo i dążność do twórczości.

Dbające o wygląd balkonów nasze panje, nie napróżno wybierały w tutejszych ogrodach pelargonje i petunje, bratki i róże, nasturcje, spotykam nawet balkonową hodowlę pomidorów, przycinano wina dzikie, porozwieszano otulone mchem koszyki — złotnej łobelli, a wszystko razem jak pokrewiło sobie dusze, w ogólnem zestawieniu: zielone niby szmaragd przynosiła chlube, o która pomoc się mogą inne miasta.

Gdy nastąpi premjowanie, rozpiesz się obszerniej o tych balkonach czy oknach, które snąc pokumawszy się z zeszló-rocznymi laurentami, — dumnie w tym roku darzą widza bogactwem piękna, jak też oddam należyty pokłon i tym ugrupowaniom piękna balkonowego, które acz uboższe w weselną wyprawę, to jednak mile i wdzięcznie, skromnie lecz z niemięjszym posłannictwem, dostroili się do gości.

Jedno konstantuje z przyjemnością, że z inicjatywy Tow. Upiększania Miasta zapoczątkowana dekoracja balkonowa, wv daje dobre rezultaty, to też z rozkoszą pisząc o tem, wierzę, że Grudniadz w pochodzie o palmę, stanie się wzorem miast naszych. Tegoroczne pierwsze zwiedzanie dekoracji balkonowej odbędzie się w pierwszej połowie sierpnia i Zarząd Tow. Upiększania Miasta pod przewodnictwem p. radcy Klimka, na wniosek piszącego przeznaczył poważną sumę dla sprawienia godnych upominków ym wszystkim, których balkony uzyskają wyszczególnienie.

Przeznaczono ogółem 6 nagród, ponadto dyplomy uznania i listy pochwalne, uzupełnią w całości odznaczenia. Samo rozdawanie nagród nastąpi na świątecznym zebraniu wobec zaproszonych przedstawicieli władz, na którym, jak w ubiegłym roku, nastąpią sprawozdania z czynności rocznej i wybór zarządu. Tegorocznej działalności Tow. poświęcił pragnę osobną notatkę, gdy ż w całej pełni zasługuje na poparcie i wyszczególnienie, natomiast dziś głośnem podziwionem uprosić pragnę wszystkich obywateli, do zapisywania się w szeregi członków Tow. Upiększania Miasta.

Przeolbrzyli zarys prac związanych z npiększaniem miasta, czeka na swe zapoczątkowanie i zbożne wykończenie, niechże staraniom Zarządu towarzyszy pomoc obywatelstwa w formie członkowskiego haraczka w wysokości skromnych 3 złotych!

Ktokołwiek był w tym sezonie w parku miejskim, w tym niewyzerpanym przybytku dostojnego spokoju, upajające widokiem kwecia, wonią róż i krzewów, przybytku błogiego cienia — ten zapewne, mierząc krokami zawsze jakby na świetlo utrzymywane drogi, spostrzegł wielką ilość nowych siedzeń, a wszystkie pomalowane, są dziełem właśnie Tow. Upiększania Miasta!

Proszę, — co za wydatek! I dlatego wotaniem o zapisywanie się na członków, usprawiedliwiam swe podzwonne, gdyż mając kapitał, moglibyśmy zamienić oblicze niejednej ulicy czy też wolnej przestrzeni, leżącej odgoinem.

Wysyłam w tych dniach specjalnego woźnego, wróżąc mu powodzenia, gdy zapukawszy do obywatelstwa, przedłoży listę członkowską. Wracając do ozdobnictwa w ogólności, wymodlić pragnąłbym ku końcowi krzyżującą potrzebę uporządkowania tych ogródków, które w wielu miejscach przed domami, czekają na skoszenie trawy, oczyszczenie z chwastów ścieżek, uporządkowanie żywopłotów i ogólne odmlodzenie.

Wszystkie one utrzymywane w czystości dostają się do balkonowych kwiatuszków i w niemej podzięce pielęgnowane nadal — odwzajemniać się będą swą świeżością, nastrojem życia i chęcią do pracy. Wodwud.

Z ruchu wydawniczego.

= Nowy 29—30 numer „Iskie r“, tygodnika ilustrowanego dla młodzieży, wychodzącego pod red. prof. Władysława Kopczewskiego, przynosi bardzo bogatą treść: Al. Janowski w dalszym ciągu kreśli wrażenia z podróży po Ameryce; „Jędrak Długonogi, co nie lubi geografii“ odbywa swą nową podróż fantastyczną po całym świecie, ba — i po wszechświecie; ptk. A. Małyszko opowiada historie gazów trujących, dawnych prawie jak wojna między ludźmi; Jan Sianożęcki opisuje „Zawartość tajemniczej skrzynki“ radiotelefonicznej; obszerny artykuł „Głowa do góry — w niebo patrz!“ podaje plan astronomicznych obserwacji dla młodzieży na wakacje; Zb. Sosnowski opowiada ciekawą obserwację nad hodowanym przez siebie pajakiem wodnym topniakiem; Paweł Piotrowski przypomina o stuletnim jubileuszu gazu do oświetlania; Antoni Urbański opisuje dzieje słynnego Korca na Wołyniu; naddo numer zawiera powieści E. Stońskiego, J. Szczepkowskiego, T. Dybczyńskiego oraz szereg drobnych działów i „kacików“. Mnóstwo ilustracji, ozdobna okładka, niska cena prenumeraty i rosnąca poczytność pisma najlepiej je zalecają. Powinno też ono być w każdej szkole, w każdym domu gdzie są dzieci. A dostarczy często i starszemu wielu ciekawych wiadomości.

Odezwa.

Powiat działowski, należący niegdyś do diaspory, zmienił się zupełnie pod względem wyznaniowym od czasu przejścia przez Polskę. Wskutek napływu Polaków-katolików z plebiscytu i innych dzielnic np. parafia działowska, licząca przed wojną nie całe 2000 dusz, liczy obecnie prawie 8000. Niektóre miejscowości oddalone są od kościoła parafialnego w Działdowie 10—12 km wobec czego dla wielu niepodobienstwem jest uczęszczać na nabożeństwa do kościoła parafialnego.

Okazała się przeto konieczna potrzeba wybudowania kaplicy w Wielkiej Turzy, oddalonej od Działdowa blisko 12 km., ażeby przez to umożliwić wszystkim spełnianie obowiązków duchownych. Prace przedwstępne podjęto mimo ciężkich obecnie warunków i rozpoczęto zbieranie składek wśród gmin zainteresowanych. Ponieważ jednakże ludność okoliczna jest uboga, trudno nam będzie rozpoczęte dzieło doprowadzić do końca. Wobec tego zwracam się w imieniu swych parafian z gorącą prośbą o pomoc do serc litościwych, do obywateli całego Pomorza, szczególnie tych, którzy żyją w lepszych warunkach.

Wszelkie datki pieniężne proszę nadsyłać na ręce p. A. Kamińskiego w W. Turzy p. Gralewo, pow. Działdowo, albo na moje konto pocztowe w Poznaniu nr. 203 508. Przewiel. Konfratry zechcą nam może nadesłać zbędne ornaty, mszał i jeżeli możliwe, kielich. Przydałyby się także naczynia do olejów św.

Ks. M. Dorszyński, prob.

O zawodowe wykształcenia handlowe.

Żywe zainteresowanie się, powstająca na Pomorzu do życia 3-klasowa szkoła handlowa, dowodnie świadczy, jak niezbędną jest ta placówka, jak racjonalne i pożądane jest jej istnienie.

Dotychczas bowiem, Pomorze takiej szkoły nie posiadało, to też inicjatywa i samo wykonanie tej myśli, podjętej przez Związek Tow. Kupiecki na Pomorzu, może być w skutkach swoich zbawienne, tembardziej, jeśli się uwzględni, że szkoła ta będzie dawała gruntowne wykształcenie zawodowe w dziedzinie handlowej. Liczne, przygodne kursa handlowe, często prowadzone przez dyletantów, którym najmniej może chodzić o pedagogiczne wyrobienie uczniów o ich zawodowe wykształcenie, nie mogli rzecz zrozumieć, w swym 3-miesięcznym, czy półrocznym kursie dorywczo prowadzonym, zaspokoić tych potrzeb i wymagań, wystających przed kupcem polskim. Gruntowne, fachowe wykształcenie może dać tylko szkoła zawodowa, pod kierownictwem odpowiedniej siły nauczycielskiej i pod gwarancyjną opieką tak poważnej instytucji jaką jest Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu.

Szkoła ta wykształci i wychowa nam liczny zastęp solidnych pracowników w dziedzinie handlu, a wszak o to nam najwięcej dziś chodzić powinno. Szczegółowych informacji co do warunków przyjęcia do szkoły handlowej udziela Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu-Grudziądz, ul. Wybickiego 31.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Piątek Piotra w okowach. Wschód słońca 4.21 zachód 7.50. Wschód księżycy 4.56 zachód 8.7.

88

GNIAZDOM SOKOLIM OKRĘGU III

podaje się do wiadomości, że wyjazd drużyn na zlot do Bydgoszczy winny dostosować tak, aby cały Okręg zebrał się w sobotę, dnia 2 sierpnia br. w pociągu nr. 22, odjeżdżającym z Terespoli o godz. 18.06. Kierownictwo transportu obejmie od Terespoli druh Ponczek. Wszyscy naczelnicy gniazd zaraportują jemu w Terespolu udział swoich drużyn. Wieczorem o godz. 20-tej jest otwarcie zlotu w Teatrze Miejskim, należy się dostosować tak, aby drużyny mogły w otwarciu zlotu wziąć udział.

W niedzielę rano zbiórka dla druhow i druhefi Okręgu III na boisku zlotowym o godz. 6-tej już w stroju ćwiczebnym, dla młodzieży o godz. 7-mej. Naczelnicy gniazd odpowiedzialni są za punktualne stawienie się drużyn do zbiórki.

Czołem!

Wl. Samoliński, prezes. Piotr Dostatni, naczelnik.

KATASTROFA SAMOCHODOWA POD GARWOLINEM.

W niedzielę rano, wyjechał z Warszawy do Kazimierza nad Wisłą własnym autem prokurator Bernshtein Maurycy wraz z redaktorem Stpiczyńskim, artystą-rzeźbiarzem Stanisławem Ostrowskim i jego żoną znaną poetką p. Bronisławą Ostrowską.

Pomimo, iż p. Bernshtein wziął ze sobą szofera, jednak prowadził samochód sam, jadąc z szybkością 60—80 km. na godzinę.

Na 5-tej wiorście przed Garwolinem, jadących wymiło inne auto jeszcze większą szybkością, za którym wzbily się wielkie tumany kurzu, zasłaniając zupełnie drogę.

Początkowo p. Bernshtein chciał wyminąć auto i zwiększył szybkość, jednak niewielka szerokość szosy i tzw. przymy kamieni uniemożliwiały normalną jazdę.

W czasie gdy nieszczęśliwy kierowca wymiinał jedną z takich przymy, nie mógł zauważyć drugiej, zasłoniętej tumanami kurzu, na którą wpadło auto z wielkim impetem wywracając się do góry kołami. Pasażerowie zostali wyrzuceni z wielką siłą na szosę.

Skutki tej katastrofy były straszne: szofer Stanisław Pastuch, siedzący obok p. Bernshteina, zginął na miejscu. P. Bernshtein uległ złamaniu nogi i ciężkim obrażeniom miednicy.

Red. Stpiczyński ma złamanie obojczyk, przytem jest ogólnie potłuczony i pokaleczony. P. Ostrowska wyszła prawie bez szwanku, maż jej zaś ma również złamany obojczyk i jest ciężko potłuczony.

wypadek ten zdarzył się tuż koło koszar 1 p. strz. kon. skład nadeszła pierwsza pomoc. Zaalarmowany garnizonowy szpital w Garwolinie natychmiast zajął się rannymi, udzielając im pierwszej pomocy lekarskiej.

Wobec bardzo poważnego stanu p. Bernshteina przewieziono go do szpitala w Garwolinie, dokąd przybył z Warszawy nac. lek. „Omegi“ dr. Gurbiski, który przewiózł rannego natychmiast do sanatorium w Warszawie. Red. Stpiczyńskiego i p. Ostrowskiego przewieziono do ich mieszkań przy wiatkach.

Wczoraj w lecznicy „Omegi“ p. Bernshtein poddany został operacji, której dokonał dr. Gurbiski.

Sten red. Stpiczyńskiego i p. Ostrowskiego nie budzi poważniejszych obaw.

—** Teatr Miejski. Dziś wieczorem o godz. 8.15 ostatnie przedstawienie w tym sezonie. Odegrana zostanie jedna z najlepszych sztuk G. Zapolskiej p. t.: „MORALNOŚĆ PANI DULSKIEJ. Bony ważne.

W piątek wieczorem o godz. 8.15 pożegnalne przedstawienie p. dyr. Langego, który przeszedł dwa lata wytrwał na tej placówce kulturalnej. Koleje życia artysty to nie szablonowa i zwykła droga. Jest w życiu tem niedostrzegana dla szarego tłumu moc przyciągająca tych „wybrańców“, jest siła, która pociąga na dół i niedole, poezja, urok, jakie dają wysunięte ponad przeciętność i szarzyznę chwile wielkie, tryumfu, chwaly. Lecz życie artysty, to wędrówka meteoru.

Ukaże się jak każdy inny na arenie życia, zadziwi tłum oslepiającym blaskiem i gaśnie. Pozostaną jeno wspomnienia, zaschnięte wieńce, zbrukane szarfy z wyblakłymi literami, wieczór, oklaski i Finis.

Jutro żegnać będziemy jednego z tych pionierów sztuki, umykającego stad pod inne niebo, pogodniejsze. Dlatego obok podziwu przetrwania kierownictwa w tak trudnych warunkach jak obecnych, budzi szacunek i cześć, którą jutro winno społeczeństwo oddać zasłużonemu dyrektorowi p. Langemu.

Program wieczoru nieprzeciętny i wybrany. Bilety są jeszcze do nabycia w kancelarii teatru oraz w składzie cygar u p. Wawrzyniaka, Plac 23 Stycznia i w Wielkopolsce. Dla młodzieży bilety na przedstawienie po 1 zł.

Po przedstawieniu odbędzie się skromna zabawa z tańcami.

—** Skargi na ruch telegraficzny. Z kół czytelników nadchodzą nas niemal codziennie skargi na przerywanie rozmów. Ledwie połączy jedna telefonistka, pyta już druga, czy „mówi się“ wzgl. czy rozmowa skończona, wywołując przerywaniami temi niepotrzebna a w handlu tak drogocenna stratę czasu.

Sądymy, że zwrócenie uwagi na ten rodzaj utrudniania rozmów wystarczy by dyrekcja tutejszej sieci telefonicznej pouczyła panie telefonistki, by nie utrudniały wzgl. przeszkadzały w rozmowach.

—** Baczność Wojacy miasta Grudziądza! Z powodu obchodu rocznicy wybuchu wojny odbędzie się w poniedziałek dnia 4 sierpnia o godz. 8 rano żałobne nabożeństwo w kościele garnizonowym. Obowiązkowo wszyscy wojacy winni w nabożeństwie tym wziąć jak najliczniejszy udział.

W tym celu jest zbiórka wszystkich wojaków dnia 4 sierpnia br. o godz. 7.30 rano przed Sekretariatem Towarzystwa przy ul. Sobieskiego nr. 1. Zarząd ufa, iż każdy członek dla uczczenia pamięci poległych w boju o niepodległość naszej Rzeczypospolitej stawi się w dniu tym w karne szeregi b. wojaków i weźmie udział w nabożeństwie.

Członkowie, którzy posiadają czapki wojskowe i oznaki, zechcą przybyć w takowych.

Za Zarząd Towarzystwa Wojaków:

(—) Poraziński, sekretarz. (—) Kalwara, prezes.

—** Wezwanie. Celem umożliwienia pracownikom przemysłu i handlu wzięcia udziału w uroczystym nabożeństwie za poległych w wojnie światowej, które się odbędzie dnia 4 sierpnia 1924 r. upraszamy pp. kupców i przemysłowców, by zakłady swe w dniu nabożeństwa o godz. 9-tej rano otwierali.

Izba Przemysłowo-Handlowa Grudziądzko-Starogardzka.

—** Stowarzyszenie Chrześc. Nar. Nauczycielstwa w Polsce. — Z okazji rozpoczęcia „IV. Wycieczki Krajoznawczej Nauczycielstwa Pomorskiego na północno-Kresy wschodnie“ odbędzie się w sobotę, dnia 2 sierpnia o godz. 8 wieczorem w Hotelu „Pod Złotym Lwem“ (ul. 3 Maja) zebranie uczestników wycieczki, na które niniejszym zaprasza się uprzejmie wszystkich członków Stowarzyszenia, obecnych w czasie ferii w Grudziądzu.

Posel Albin Nowicki.

—** Stow. Polskiej Młodzieży Kat. oddział kolarski ze śródmieścia, z chełmińskiego przedmieścia oraz z Małego Tarpana, urządzi w niedzielę dnia 3 bm. wycieczkę rowerami do Chełmna. Przymioma się wszystkim członkom, którzy posiadają rower, ażeby wzięli udział w tejże wycieczce. Zbiórka w niedzielę o godz. 6-ej rano przy moście kolejowym na ulicy Chełmińskiej. Program bardzo urozmaicony.

Przymioma się wszystkim członkom wyżej wymienionego towarzystwa, iż dziś we czwartek o godz. 6 i pół odbędzie się ćwiczenia na placu za Szkołą Budowy Maszyn przy Szosie Radzyńskiej.

—** Zwracamy uwagę na dzisiejszy koncert orkiestry 18 pułku ułanów w Leśniczówce, park miejski, który odbędzie się od godziny 4-tej popołudniu do godziny 10-ej wieczorem przy wolnym wstępie.

—** Zestawienia walutowe według notowań na urzędowej giełdzie w Warszawie od roku 1919 do 1923, oraz za dwa pierwsze kwartały br. wydane przez Agencję Wschodnią, są do nabycia w tutejszym Oddziale Agencji Wschodniej, Duży Rynek 10.

—** Ltnia. Jak się dowiadujemy, długoletni gorliwy dyrygent Lutnia ustąpił ze swego stanowiska. W miejsce jego pozyskała Lutnia p. prof. Dawidowicza, znanego nam jako b. kapelmistrza orkiestry 64 p. p.

—** Posiedzenie Towarzystwa Kupców Samodzielnych w Brusach odbyło się przy dość licznych udziale dnia 28 lipca br., na które przybyli przedstawiciele Centrali z Grudziądza pp. kierownik Kolasiński i Sobociński.

Posiedzenie miało przebieg nader interesujący ze względu na żywe zaciekawienie członków działalnością Centrali. Rozwój jej leży wszystkim na sercu, to też zebrani z żywym zainteresowaniem przyjeśli do wiadomości fakt, że praca całego Związku poidzie intensywnym tempem.

Po zagajeniu zabrania przez wiceprezesa miejscowego towarzystwa p. Literskiego i po powitanju zebranych w imieniu Centrali przez p. Kolasińskiego, referat wygłosił p. Sobociński na aktualny temat, jakim jest położenie kupiectwa polskiego w obecnej dobie. Następnie o ruchu organizacyjnym kupiectwa w całej Polsce oraz o działalności Centrali Związku Towarzystw Kupieckich, mówił p. Kolasiński. W dyskusji, jaka się na powyższe tematy rozwinęła, zabierali głos pp. Literski, Koliński, Wenda, Felski, Wróblewski i jnni. Przedstawiciele Centrali z zadowoleniem stwierdzają pomyślny rozwój towarzystwa, i wyrażają wiceprezesowi, skarbnikowi i sekretarzowi uznanie w imieniu Związku.

Posiedzenie odbyte w najlepszym nastroju i harmonji zamknął wiceprezes p. Literski późno wieczór, dziękując przybyłym gościom za pamięć o Towarzystwie Kupców Samodzielnych w Brusach.

—** Miesięczne zebranie Tow. Wojaków odbędzie się we wtorek dnia 5 sierpnia br. o godz. 8-mej wieczorem w sali Bazaru przy ul. Moniuszki. Na porządku dziennym sprawa walnego zebrania rocznego bardzo doniosły wykład ks. kan. Łukaszewicza i inne pilne sprawy. O jak najliczniejsze przybycie członków i sympatyków Towarzystwa uprasza

Ruch towarzystw.

—(rt) Tow. Śpiew. „Lutnia“. Niniejszem podajemy do wiadomości naszych członków, że udało nam się uzyskać jako dyrygenta znanego i sławnego muzyka p. prof. Dawidowicza. W celu zapoznania się z nowym dyrygentem odbędzie się następną lekcją we wtorek dla obu chórów.

Przedtem jednak i to w sobotę 2. sierpnia odbędzie się o godz. 8-mej w Hotelu Kellasa zebranie miesięczne na które przybycie wszystkich członków jest konieczne ze względu na bardzo ważne sprawy.

—(rt) Miesięczne zebranie Powiatowego Koła Związku Inwalidów Wojennych w Grudziądzu odbędzie się dnia 2 sierpnia br. o godz. 7-mej wieczorem w hotelu pod Złotym Lwem ul. 3 Maja.

Z powodu ważnych sprawozdań, jak i innych ważnych spraw jest punktualne przybycie wszystkich członków konieczne.

REKLAMA.

◆ Kłoteatr „ORZEŁ“ wyświetla potężny dramat z życia arystokracji angielskiej pt.: „Tajemnica żony naczelnika policji“ — w 2 serjach.

Obraz powyższy wyróżnia się od dotychczas wyświetlanych obrazów staranną reżyserją, doskonałą grą artystów i obfitością przepięknych i ciekawych zdjęć.

Główną rolę kreuje w powyższym obrazie Helena Makowska.

Cała akcja przedstawia się widzowi nadzwyczaj tajemniczo i opiera się wyłącznie na żonie naczelnika policji — która zabiła we własnej obronie niejakiego Patą Barkera — z powodu nadużycia praw, jakie mu dało do tej kobiety dawna miłość i wspólne dziecko.

Z Pomorza.

—** RADZYN. (Strzelanie o godność króla kurkowego). W ub. niedzielę odbyło się tu strzelanie bractwa strzeleckiego Królem kurkowym został przy strzelaniu w poniedziałek p. Noss, pierwszym rycerzem p. Szatkowski, drugim p. burmistrz Kirsztajn.

(Strzelanie Tow. Wojaków i Powstańców). W niedzielę, dnia 10. 8. br. odbędzie się o godz. 2 i pół popoł. w Strzelnicy Bractwa Strzeleckiego strzelanie Tow. Powst. i Wojaków na Radzyn i okolice. Członków wzywa się do wzięcia udziału. Po ukończeniu strzelania nastąpi dekoracja najlepszych strzelców i wręczenie dyplomów. Następnie walne zebranie, na którym będzie obecny Zarząd Okręgowy i zastępcy władzy. Zaznacza się, że w strzelaniu będą mogli brać udział tylko ci członkowie, którzy wpłacili do 1 sierpnia rb. wkładki członkowskie.

—** CHELMNO. (Samochód wjechał w okno wystawowe). Fabrykant Trembicki, zwracając na ulicy Grudziądzkiej, wjechał tyłem samochodem do okna wystawowego cukierni p. Smoczyńskiego. Okno zostało potłuczone a ciastka rozrzucone na ziemię, skąd je skrętnie zbierali młodzi i starzy, którzy się na widok wypadku pośpiesznie zbiegli. Szkoły obliczają na około 1000 zł.

—** CHELMNO. (Kronika kościelna). Ks. wikary Paweł Wilemski, przeznaczony pierwotnie na wikariat do Unisławia, został po śmierci ks. radcy Frynkowskiego ustanowiony jako administrator parafii chełmińskiej.

—** TORUN. Ulewne deszcze ostatnich tygodni poczyniły wielkie szkody na przedmieściach, spłódkując warstwy żwiru, z chodników i jedni niektórych ulic tak, że w wielu miejscach widoczny jest podkład ceglany. Zauważać to można np. u zbiegu ul. Krasińskiego i Derdowskiego, przy Wałach itd. Nie wiemy, czy Wydział Budownictwa Miejskiego posiada gotowy plan koniecznych remontów jezdni i chodników; w każdym razie byłoby pożądanym pomyśleć zawczasu o pracach w tym kierunku, zanim szkody staną się trudne do naprawienia.

(Szczęście w nieszczęściu). W niedzielę popoł. kapala się w Wiśle, na miejscu dość oddalonym od mostu na Kępie Bazarowej, jedna z miłośniczek kąpiel rzecznej. Bieliznę i garderobę pozostawiła w cieniu krzaków, lecz gdy wróciła z kąpeli ażeby się ubrać, spostrzegła z przerażeniem, że wszystko znikła jak kamfora — z wyjątkiem płaszcza i bucików. Dzięki tej „wspaniałomyślności“ złodzieji, mogła nadobna nimfa wrócić do domowych pieleszy jako tako „ubrana“.

—** KŁOBUCZYN. (Ubezpieczajcie się od ognia). Z niewiadomych przyczyn wybuchł 19 bm. pożar w stodole gospodarza A. Tkaczyka. Oprócz stodoły spaliły się dom i stajnia. Sprzęty domowe i gospodarskie uratowano. Natomiast spaliła się 2-centnarowa świnia. T. nie był ubezpieczony — wobec czego ponosi ogromne straty. Jest to przestrożą dla innych, aby pamiętali o ubezpieczeniu od ognia.

—** TCZEW. (Kradzież. Zaburzenia strajkowe. Kronika policyjna). Do księgarni Pomorskiej wtargnęli nocą złodzieje, i skradli różne materiały piśmienne. Drzwi otworzyli wytrychem. Złodziei dotychczas nie wysledzono.

W areszcie policyjnym osadzono 16 osób, 5 za pijaństwo i 11 za zaburzenia strajkowe. Przytrzymano Leona Nowaka i Edmunda Ławickiego z Poznania, którzy zbiegli z domu rodzicielskiego i bez dokumentów usiłowali przedostać się do Gdyni.

—** KARTUZY. (Przemysłowcy). Gdańscy urzędnicy celni napotkali pod Małym Kiełpinem 2 przemysłowców papjersów, którzy na widok urzędników usiłowali zbiec. Urzędnicy zawezwali ich, ażeby się zatrzymali, a kiedy przemysłowcy do tego się nie zastosowali, dał jeden z urzędników strzał, który jednego z nich, niejakiego K. ugodził w łopatkę. Obu następnie aresztowano.

*

—** GDANSK. („Pech“ złodziejski). Niejaki Maladziński, należący do sławetnej garbatonosej mniejszości narodowej w Polsce, pochodzący z Warszawy postarł się o fałszywy paszport i wyjechał sobie do Gdańska, bo podczas podróży najlepiej kraść. Uchodziło mu to wszystko bezkarnie i byłby ten proceder uprawiał niezawodnie dalej. Cóż kiedy fatalum chciało, iż jak twierdzi, skradł na ziemi polskiej pewnemu podróżnemu 20-dolarówkę. Zrazu był z tej operacji wielce uradowany. Niestety, kiedy chciał za nią kupić cygar, okazało się, że dolarówka była fałszywa i „pechowy“ złodziej poszedł do aresztu. Sprawa tą zajął się sąd lawiczny gdański, i skazał niefortunnego złodzieja za sfalszowanie dokumentów, na rok więzienia. Za kradzież nie skazano go, ponieważ oskarżony twierdził, że dokonał jej na ziemi polskiej.

W aptece przy Hauptstr. zauważono kradzież narkotyków i wszczęto poszukiwania za złodziejem. Poszukiwania były jednak daremnem, gdyż złodziej ukrył się w pustej beczce. Dopiero wieczorem wyskoczył przez płot do ogrodu jednego z bankierów, sąsiadującego z apteką. Upadek był fatalny, gdyż złodziej nadwyreżył sobie nogę i nie mógł uciekać. Do przywołanego policjanta powiedział sprawca kradzieży, że jest studentem i nalogowym morfistą. Znalaziono u niego więszsze dozy kokainy i morfiny.

Jeszcze „polska akuratność i punktualność”

Na korespondencję p. Kunerta, budowniczego pow., z dnia 14 bm. odpowiadam uprzejmie, co następuje:

Do Zarządu Spółki Wodnej, rzeczki Gardęgi nie należę, nie mam zatem prawa kontroli nad czyszczeniem rzeki. Należy jedynie do sądu rozjemczego w sprawach spornych. O tem p. Kunert łatwo mógł się przekonać z protokołu założenia Spółki. Wszystkie zatem zarzuty przeciw mnie skierowane są niesłuszne i bezpodstawne.

Na zarzuty zaś moje — w pierwszej mej korespondencji, p. Kunert prawie wcale nie odpowiada, a służy tylko wybieganiami, sprzecznymi z sobą, które p. Kunerta tem bardziej obciążają.

1. Jeżeli p. Kunert zamówił Zarząd Spółki Wodnej na wspólny jazd obydwoch komisji, powinien był zaproszenie do Zarządu wysłać przynajmniej kilka dni poprzednio, gdyż Zarząd składa się z 5 członków, którzy mieszkają w różnych miejscowościach i to w Szembruku, Szembruczku, Wydrznie i Rogoźnie. Nadmieniam wyraźnie, że do tych 5 członków Zarządu nie należę, jak fałszywie donosił p. Kunert.

Przewodniczący Zarządu tego był dopiero w samym dniu jazdu komisji uwiadomiony,

Tego drobnego zajścia wogóle nie poruszałbym publicznie tem więcej, iż to sprawa nasza „wewnętrzna”.

2. Grubsza jest sprawa „zewnętrzna”, tj. zajście z komisją niemiecką. Jeśli Niemcy tym razem nie uwiadomili starostwa w Grudziądzu o zamierzonych oględzinach, był jednakowoż o tem uwiadomiony p. Kunert, gdyż zamówił na ściśle oznaczony czas, tj. 4 lipca rb. o 4 godz. popoł. na unowione miejsce zbiorowe, na pograniczu za Nogatem, lokalny Zarząd, gdzie się też miały stawić obie komisje, polska i niemiecka, aby wspólnie zbadać rzekę, na tej przestrzeni terytorjum Polski, którą stroną niemiecką sama czyści i utrzymuje”, tj. od granicy niemieckiej poprzez plebanję szynwałdzką aż do wpływu Gardęgi do jeziora Nogackiego. Miała więc być kontrola wspólna nad czynnością niemiecką a nie polską. Wszakże p. Kunert sam pisze dosłownie: „formalnie oględzin wspólnych z Niemcami odbywać nie można na terytorjum Polski, tylko na tej przestrzeni, która stroną niemiecką sama czyści i utrzymuje”. Toż samo też pisał p. Kunert dnia 11 grudnia 1922 r. do Przewodniczącego Zarządu, iż ta tylko część podlega wspólnej kontroli. Nie byłby więc Niemcy spisał protokołu z niusekutekcznionego jeszcze wówczas czyszczenia rzeczki, które tylko polskiej kontroli podlega; więc też rzekome „uratowanie honoru naszego” i „zapobieżenie wstydu i kompromitacji wobec Niemców” z powodu nieprzybycia komisji polskiej — może istnieć tylko w wyobraźni p. Kunerta.

3. Faktem jest, że Niemcy przeszło 1 1/2 godziny na polską komisję daremnie czekali, a czekali z grzeczności, nie chcąc bez komisji polskiej przekraczać granicy. Po owem wyciekaniu dopiero, z powodu zniecierpliwienia, trudno było Niemcom powstrzymać się od złośliwych uwag, — a w przekonaniu, że polska komisja się już nie stawi — przekroczyli granicę po należytem wyegitymowaniu się. Przekonali się, iż część rzeki podlegająca ich czyszczeniu, nie była czyszczona.

Owe przed 30 czerwca jeszcze nie uskutecznione czyszczenie przez Polaków i Niemców nie polegało na „niebalsztwie, szlamazarności, oraz nieakuratności i braku poczucia obowiązku”, jak p. Kunert pisze, lecz z powodu wysokiego stanu wody rzeki i spóźnionego sprzętu słama, którego całe obszary przy czyszczeniu rzeki musiałyby być zdeptane; zaś czyszczenie z tych przyczyn nakazano dopiero od 1 do 12 lipca. Sprawa rewizji o tyle nie była załatwiona, iż nie spisano protokołu. Członkom Zarządu naszego zaś nie było spieszno do nalegania o zaprotokółowanie tego zajdu, gdyż wydaliby tem samem wyrok na polską komisję, która się nie stawiła, co Zarząd musiałby swem podpisem stwierdzić. Co Niemcy na siebie zaprotokółowali, tego nie wiadomo, lecz zapewne nie pochwlebnie o akuratności i punktualności polskiej komisji.

Gdy się Niemcy roziechali, wjechał na widownię p. Kunert! a to jest treścią mej korespondencji.

Pan Kunert się uniewinnia, iż nie zatwierdzona dotąd przez władzę przełożoną, tj. przez województwo, urzędowa formalność wykonywania oględzin, była powodem opóźnienia się komisji. Ciekawe to uzasadnienie, a jeszcze ciekawsza logika. Jeżeli z powodu niezajęcia jakichś urzędowych formalności sprawy tej nie było można załatwić, trzeba było nieprzysłać zaproszenia komisji niemieckiej. Jeśli zaś p. Kunert zaproszenie przysłał, było jego świętą powinnością punktualnie się stawić, szczególnie wobec przedstawicieli zagranicy, którzy dla nas zbyt przyjaźnie nie są usposobieni. Tego wymagał nasz honor narodowy.

Rewizję zaś rzeki, podlegającej tylko polskiej kontroli, mógł p. Kunert każdego innego dnia urządzić, lub w drodze powrotnej. Oględziny zatem rzeczki odbyte przez p. Kunerta dnia 4 lipca rb. musimy rzeczwiście uważać, jak p. Kunert pisze, jako „cel przyjemnej przechadzki i wycieczki wzdłuż rzeczki Gardęgi”. Ks. Heesa.

Z całego świata.

— **Wydobycie skarbcza z dna morskiego.** — Rzym, 27. 7. (AW.) — „Corriera della Serra” donosi, że były włoski oficer marynarki hr. Landy zamierza wydobyć wkrótce z dna morskiego skarbiec statku „Lituania”, który oprócz olbrzymiej wartości klejnotów zawiera również ważne dokumenty państwowe. Hr. Landy jest wynalazcą nowego systemu ubioru, pozwalającego na przebywanie pod wodą na czas nieograniczony.

— **DORTMUND.** (Bezrobocie w zagłębiu Ruhry). Jak donosi „Bergwerkszeitung”, ogłosił zarząd kopalni zagłębia Ruhry dni obowiązkowego bezrobocia górników. Decyzja ta została powzięta w związku z brakiem rynku zbytu dla węgla — mimo, że cena za tony została zniżona o 20 proc.

Z Humorystyk Aktualnej.

Żydowskie przyrodniczo.

Młody leśnik, przeglądając podręcznik historii naturalnej, zauważył tam jakiegoś ptaka, zapytał więc ojca.

Nie chcąc się zdradzić ze swoją nieświadomością, rzekł ojcob:

- To jest zwariowane rybe!
- Nu... jak to może być ryba, skoro siedzi na drzewie! — sobi uwagę synek.
- Nu... dlatego właśnie ci powiadam, że to jest zwariowane rybe... ma tam właśnie siedzi, gdzie żadnej innej niema.

Pan Lejtant.

Moritzka Kalbskopja posłano w zimę na wartę wraz z kapralem. Obok domku strażniczego znajdowała się karczma, tam też udał się kapral, żydowski zaś polecił uważać pilnie, gdyż jak się znać, gdyby inspekcji oficer się zbliżał. Ponie-

waż miał nieczyste sumienie, wybiegał kapral co chwila z karczynu i pytał, czy oficera nie było; otrzymał jednak zawsze tę samą odpowiedź.

Nareszcie nadszedł tak niespodzianie oficer, że żydek nie mógł o jego zbliżaniu się zawiadomić kaprala.

Pierwszem pytaniem oficera było:

— Gdzie kapral?

— Nu... panie lejtant, pan już od niego coś oberwie! — tłumaczy żydek — pan kapral pytał się już pięć razy o pana!..

Rzeczy ciekawe

NAJDŁUŻSZE TUNELE NA ŚWIECIE.

Najdłuższy tunel na świecie znajduje się w Europie w Szwajcarii, mianowicie:

- Tunel Simplon 19 970 mtr.
- Drugie miejsce najdłuższych tuneli zajmuje: Tunel Gottharda (Szwajcarya) 14 990 mtr.
- Na trzecim miejscu Tunel Mont Cenis 12 230 mtr.
- Na czwartem miejscu Centralna Kolej Londyńska 10 400 metrów.
- Na piątym miejscu Tunel Arlberg (Tyrol) 10 250 mtr.
- Tunel Nonco (Włochy) 8 250 mtr.
- Tunel Borgala (Włochy) 7 750 mtr.
- Tunel Horsac (Stany Zjednoczone) 7 650 mtr.

POŁOWICZNY SEN.

Na kongresie lekarskim w Wiedniu przedstawił pewien lekarz młodą pacjentkę, którą usypiał połowicznie, tj. dowolnie prawą lub lewą połowę ciała. Najciekawsze atoli było to, że objawy snu były różne, zależne od uspienia tej lub tej strony ciała. Zdumienie lekarzy wywołał fakt, że przy uspieniu z prawej strony zanikała zupełnie zdolność czytania, pisania, mówienia, czego nie zauważono przy uspieniu lewej połowy ciała. Śpiąc tak połowicznie, pacjentka ma zamknięte tylko jedno oko, albo prawe, albo lewe. Lekarze obliczają sobie bardzo wiele po tem doświadczeniu.

KONKURS LATARŃ SAMOCHODOWYCH.

W ostatnich dniach maja odbył się w Paryżu konkurs latarni samochodowych, w którym wzięli udział następujące firmy: Safe de Lite, Bierlot, B. R. C. Benser, Dian, Parallax, Grebel, M. Lévy, Astra, Stoplight, Furnière, Struelens, Dunoyer, Lafond-Hayet, Thorel i Bossu-Marsa.

Konkurs pomimo nocnej pory zgromadził ogromny zastęp publiczności, ustawiającej się wzdłuż drogi.

Zestawienie wyników zabrało sędziom całą noc. Pierwszeństwo przyznano 7 aparatom: Benser, Bossu-Marsa, Bierlot, B. R. C. Grebel, Parallax, Safe de Lite, Lafond Hayet i I. Thorel zostali zaliczone do osobnej grupy dobrych.

Między innymi, które były bez wątpienia przygotowywane zbyt pospiesznie, należy wspomnieć o syst. Dunoyer, N. S. Dian.

Wyników konkursu nie można jednak uważać za miarodajne gdyż sędziowie powdowali się jedynie wrażeniami wzrokowymi bez pomocy światłomierzy, jak również nie byli izolowani od publiczności.

Z tragedji ludzkich istnień.

„MARY”, CORKA NIEUKORONOWANEGO WŁADCY RASPUTINA.

W najbliższych dniach, w jednym z paryskich kabaretów wystąpi córka osławionego a tajemniczego Rasputina, zamordowanego niekoronowanego władcy Rosji za czasów cara. Nazwisko jej brzmi Marta Sołowjowa — na scenie „Mary”. Jak informują dziennikarze paryscy, zainteresowanie „tajemniczym chłopem” ogromnie wzrosło w Paryżu. W pewnym teatrze wystawiają obecnie dramat pt. „Śmierć Rasputina”, który jest przeróbką ze znanej powszechnie książki Puryszkiewicza. Niemniej dzieło Sokołowa o zabójstwie rodziny carskiej przyczyniło się znacznie do zaktualizowania krwawych wspomnień Stronice książki Sokołowa, dotyczące życia Rasputina i jego córki, nie wystawiają zbyt pochlebnego świadectwa ani ojcu, ani córce. W odpowiedzi zamierza Mary Rasputin opublikować swoje wspomnienia. Jakby tam zresztą rzeczy się przedstawiały, wybór chwil — kiedy Mary rozpoczyna swę występy w kabarecie — jest bardzo dobrze pomyślanym.

Jedną z pism paryskich zamieściło wywiad z Mary Rasputin, zatytułowany: „Od rewolucji do kabaretu”.

Mary posiada twarz o wybitnie oślizkich rysach, jest ona typem włosianki syberyjskiej, z wystającymi kośćmi policzkowymi, silnym podbródkiem i szerokimi zębami. Chytre, szaro-zielone oczy błyszczą z pod nisko opuszczonych, gestych rzęs. Czoło również niskie ukrywa się całkowicie pod grzywką blond włosów. Mary liczy sobie 25 lat. Opowiedziała dziennikarzowi, jak po śmierci ojca przewieziono ją wraz z siostrą do Carskiego Sioła, a z rozpacz z powodu śmierci Rasputina car Mikołaj rzekł: „Bądźcie spokojne, ja zastąpię wam ojca”.

Po wyjściu zamaż za Sołowjewa, byłego adjutanta Kiereńskiego, Mary powróciła na Syberję i z Czechosłowakami dostała się ostatecznie do Pragi. Od tej pory poczęły płynąć dni nędzy. Na obczyźnie, wśród emigracji Mary nie mogła znaleźć żadnej posady. Wyjechała do Berlina i tu udała się do znanego Rubinstelna, mówiąc poprostu: „Niechaj mi pan pomoże”. Ten spojrział na nią i rzekł: „Pan! zdaje się zapomina, kim jest”.

— Kim jestem?! Jestem córka człowieka, który uratował panu życie! — odrzekła Mary.

W odpowiedzi Rubinstelajn wzruszył tylko ramionami.

W Berlinie poczęła Mary uczyć się tańców u byłej tancerki nadwornej baletu, Devilliar. Następnie razem z mężem wyjechała do Paryża. Tu córka Rasputina stała się tancerką kabaretowa. „Podpisałam kontrakt i mam nadzieję, że sytuacja nasze zmieni się na lepsze”. Temi słowy ukończyła rozmowę z dziennikarzem.

Ze sportu.

Wspaniałe sukcesy Polski w zawodach kolarskich i hippicznych Paryż, 27. 7. (Pat). Zawody kolarskie na dystansie 50 kilometrów dały następujące wyniki: 1) Wilhelm (Holandia) — 7:18:24; 2) Olden (Anglja); 3) Lange (Polska). Bieg na 4 000 metrów: 1) Włochy, 2) Polska, 3) Belgja, 4) Francja. W finale Szymczyk (Polska) zajął trzecie miejsce.

Paryż, 27. 7. (Pat). W zawodach hippicznych o nagrodę narodów (Prix Nations) trzecie miejsce zajęte przez por. Kró, lkwiczca (Po.ska) na „Piccadorze” zostało przyjęte przez publiczność entuzjastycznymi oklaskami. Po raz pierwszy na maszcie olimpijskim ukazał się sztandar Polski. Radość Polaków w Paryżu i w stadjonie nie miała granic. Przeciwnicy górowali nad Polakami tylko rasą swych koni, natomiast w jeździe żaden im nie dorównywał. (en - er).

Polski pomysł sygnalizacji.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 65

poz. 587) ustaliło przepisy o ruchu automobilowym na drogach publicznych. Związek Zawodowy Automobilistów, jako placówka zawodowa, najbardziej zainteresowana w przestrzeganiu odnośnych przepisów, oraz ciąglem ulepszeniu warunków jazdy, komunikuje, iż jeden z członków zarządu Związku p. Stanisław Zieliński wynalazł sygnał tarczowy, który w ruchu automobilowym może oddać nieocenione usługi, szczególnie w miastach o znacznie rozwiniętym ruchu.

Dnia 17. 7. br. o godz. 18, przed lokalem Biura Ruchu Kolejowego przy ul. Daniłowiczowskiej, w obecności władz zainteresowanych odbyła się demonstracja sygnału tarczowego do samochodów, wynalazek członka naszego Związku który w ruchu automobilowym w miastach, powinien oddać nieocenione usługi.

Sygnał tarczowy i jego działalność. Sygnał tarczowy ma podobieństwo do sygnału kolejowego t. z. ramienia semaforu. Sygnał tarczowy umocowuje się do ramy szyby ochronnej bez względu na typ wozu. Sygnał ma cztery ruchy wykonywane przez kierowcę za pomocą dźwigni ręcznej. 1-szy ruch naprzód. 2-gi Skręt na lewo. 3-ci Skręt na prawo. 4-ty Stop.

Ramię z tarczą malowane jest na biało, środek składa się z czerwonej szybki obustronnej nocą oświetlonej elektrycznie tak, że jest dobrze widziane z daleka.

Sygnał tarczowy ułatwia orjentowanie się w ruchu ulicznym dla pieszych jak i dla jezdnych, jak również i dla policji, każdy kierowca przed skręzywaniem ulic wykonując ruch dźwignią, zamiast dotychczas ręką a sygnał natychmiast wskazuje kierunek, którym samochód pojedzie.

Wynalazek jest zastrzeżony w Urzędzie Patentowym za Nr. 580.

Motocyklowy raid 1924.

Podobno „Harey-Dawidson Motor Klub” warszawski zamierza urządzić jeszcze w roku bieżącym wielki raid motocyklowy na przestrzeni około 3 000 km.. W jednym z najbliższych numerów podzielimy się z naszymi Czytelnikami szczegółami tego ciekawego i ze wszech miar zasługującego na uznanie przedsięwzięcia sportowego.

Polski rekord lotniczy.

Nowopowstałe, bo zaledwie 4 tygodnie temu, Towarzystwo Lotnicze organizuje przelot rekordowy na wystawę polsko-turecką w Konstantynopolu dnia 1 sierpnia roku bież. Przelot ten ma się odbyć na sportowych samolotach o motorach małej mocy, zakupionych w polskiej firmie Awajata. Wylecą do Konstantynopola trzy aparaty: jednomiejscowy o sile 30 koni, dwuosobowy — 55 koni sportowy i czterosobowy — 100 konny. Jak nas informują, Min. Spraw. Zagr. poleciło naszym za granicznym placówkom konsularnym okazywanie u czestnikom lotu wszelkiej pomocy. Zaznaczyć należy że jeśliby przelot ten udał się, to będzie to rekord nie tylko polski, lecz światowy ze względu na małą moc aparaty sportowe.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— **WYWÓZ ZBOŻA Z POLSKI.** W okresie od 1 czerwca do 10 lipca rb. udzielono zezwoleń na wywóz żyta i jęczmienia ogółem na 750 wagonów. W sferach zainteresowanych utrzymują, że obiektywna możność eksportowa Polski jest znacznie większa, wysokie zaś opłaty eksportowe wstrzymują ją podobno szereg eksporterów od ubiegania się o zezwolenia na wywóz żyta. (Varsov.)

— **DOOKOŁA REWIZJI TRAKTATU HANDLOWEGO POLSKO-FRANCUSKIEGO.** W związku z wyjazdem delegacji polskiej do rokowań z rządem francuskim, o rewizję traktatu handlowego, dowiadujemy się, że pobyt delegacji w Paryżu przewidywany jest na cztery do sześciu tygodni. Przed wyjazdem delegacji wykonano o tyle wyczerpujące prace przygotowawcze, że w sferach rządowych nie przewiduje się znaczniejszych trudności w toku rokowań.

— **WYWÓZ TRZODY CHLEWNEJ.** Wywóz trzody chlewnej za granicę przedstawiał się w roku bieżącym następująco: w kwietniu rb. wywieziono 13,640 szt.; w maju 20,320 szt. w czerwcu 68,280 szt., w lipcu eksport nierogacizny znacznie osłabł, na co w pierwszym rzędzie wpływają upały, tamujące możność transportowania żywca. Jedną z trudności eksportu żywca jest brak sprawności przy odprawie celnej na stacjach granicznych, zwłaszcza w Małopolsce Zachodniej (Dziedziłce, Zembrzydowice). Płynę to stąd, że pozwolenia wywozowe opiewają na sztukę, co powoduje konieczność wywagonywania i przeliczania. Oczywiście znacznie prostsze byłoby przejście przy wydawaniu zezwoleń na system wagi wagonowej.

— **ZNIENIENIE CZY PRZEKSZTAŁCENIE URZĘDU PRZYWOZU I WYWOZU.** Zbliża się moment, gdy na mocy ustawy o uregulowaniu stosunków celnych, zostanie istniejący Główny Urząd przywozu i wywozu. Wobec tego w min. przemysłu i handlu rozważana jest sprawa przekształcenia tego urzędu. Chodzi o to, że cały szereg spraw, (jak np. wywóz jaj) rozstrzygnięte zostały na cały rok 1924 w przeświadczeniu, że urząd ten istnieć będzie, wobec czego całkowite przeniesienie odrzuca całego urzędu nie da się prawdopodobnie przeprowadzić. Wyszukana jest tedy koncepcja przekazania funkcji Głównego Urzędu przywozu i wywozu jednemu z wydziałów depart. handlowego Min. Przem. i Handlu przy znacznej redukcji personelu. (Vars.).

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 31. 7. 10-ta godzina przedpołudniem.

Dolary Stanów Zjedn.	5,16 złp.
Floreny holenderskie	195,60 .
Franki belgijskie	25,90 .
Franki francuskie	25,80 .
Franki szwajcarskie	96,90 .
Funty angielskie	22,68 .
Korony austriackie	7,22 .
Korony czeskie	15,33 .
Liry włoskie	22,25 .
Korony norweskje	68,65 .
Korony duńskie	90,75 .
Korony szwedzkie	136,90 .
Dolary kanadyjskie	4,90 .

Gdańsk, dnia 31. 7.

Dolar	5,71
Złoty polski	109,05
Przekazy na Warszawę	109,05

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Gdądzka. Redaktor odpowiedzialny: Konstanty Dabkowski.



W poniedziałek, dnia 29 bm. rozstała się z tym światem, o godz. 7³⁰ popoł. po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., nasza najukochańsza i najtroskliwsza matka i tesciowa

**ś. p. z Wiechowskich
Monika Richterowa**

w 65 roku życia, o czym donoszą krewnym i znajomym w ciężkim smutku pogrzebi

synowie.

Grudziądz, Toruń, dnia 30 lipca 1924 r.

Nabożeństwo żałobne za duszę zmarłej odbędzie się w sobotę, dnia 2 sierpnia br. o godz. 9-tej przed poł. w kościele św. Ducha w Grudziądzu, pogrzeb zaś o godz. 4-tej popoł. z kostnicy cmentarza. 11125

Stenotypistkę-stenografistkę

biegłą w języku polskim i niemieckim, **siłą pierwszorzędną**, poszukującą od zaraz, najpóźniej od 1 sierpnia **wielkie zakłady przemysłowe.**

Oferty z podaniem warunków uprasza się przesyłać do Głosu Pomorskiego pod Nr. 900.

Teatr świetlny „Orzeł” Teatr świetlny

GRUDZIĄDZ, ul. Wybickiego 19.

Od 31 lipca do 3 sierpnia włącznie:

WIELKA 13-to aktowa PREMIEBA

TAJEMNICA

Żony Naczelnika Policji

Przeplękany dramat cyrkowy w 2-ch serjach
W roli głównej HELENA MAKOWSKA

1-sza serja pod tytułem:

Gwiazda Cyrku Farini w 7 aktach

11-ga serja pod tytuł.: **Która z dwóch w 6 aktach**

Sala dobrze przewietrzona **Razem 13 aktów!** Bufel obficie zaopatrzone

Wyświetlane będą obydwie serje razem

Początek seansu ze względu na wyjątkową długość programu punktualnie o godzinie 8-mej wieczorem

Specjalna ilustracja muzyczna!

SYPIALKA

na dębowo malowana tania na sprzedaż (11117) ulica Mickiewicza nr. 19.

Zupełnie nowe ubranie surdulowe i entaway na figurę, średnią sprzedam zaraz Tuszewska Grobla 8, II.

Kupna

Dobrze utrzymany **zegarek dla stróża kupię** — Zgl. do Gł. Pomorsk. pod nr. 11115.

BECZKI

od smoly, oleju i śledzi kupuje stale po najwyższych cenach [521]

Fabryka Tektur Dachowych W. Kutowski i S-ka Grudziądz, Ogrodowa 23.

Mieszkania

Elegancko umeblowany **pokój mieszkalny i sypialka** natychmiast do wynajęcia Kościuszki 12, I p. pr.

Pokój z utrzymaniem lub bez utrzymania do wynajęcia Słowackiego nr. 4, I praw. [11120]

Umeblow. pokój do wynajęcia (11122) ul. Kościuszki 5, I p. pr.

Dobrze umebl. pokój do wynajęcia (11124) Pietruszkowa 29, prt. I.

Umeblow. pokój do wynajęcia (11121) OGRODOWA 29, II p.

Pokój elegancko umebl. od 1. 8. do wynajęcia ul. Mickiewicza 16, II.

Posady

Młody człowiek z ukończoną szkołą handlową **poszukuje posady.** — Oferty do Gł. Pom. pod nr. 11113

Poszukuję ucznia F. Felske, mistrz siodlarski Toruńska nr. 21. 11114

Różne

Smalec

demiśkę do kawy (prawdziwa Francka), konserwy rybne, czekolade (Sarotti), mydła toaletowe i do prania, sapalki, Urbin i Dobrośin oraz wszelkie inne towary po najniższych, hurtowych cenach dziennych poleca **R. Zuhner i Cie.** GRUDZIĄDZ Kościuszki 34, I p. telefon 797.

Ogłaszajcie w Głosie Pomorskim

Sprzedaje

Skład

mój porcelany sprzedam ew. bez towaru [11108] **Rutkowska** ul. Sienkiewicza nr. 7.

Polecam ja (990)

syrop

funt 0,30 zł. **F. Dumont, Pańska 17.**

Dobrze utrym. **gater** i około 500 kg. **drotu kołczastego** bardzo korzystnie do oddania. — Zgłosz. do Gł. Pomorsk. pod nr. 11116

Wapno i cement

pierwszej jakości — poleca tani — **Fabryka Tektur Dachowych W. Kutowski i S-ka** Grudziądz, Ogrodowa 23

Szanowną Publiczność miasta Grudziądza i okolicy mam zaszczyt niniejszem uwiadomić, że z dniem 1 sierpnia otwieram przy ul. J. Wybickiego 44

Specjalny skład

narzędzi i maszyn dla przemysłu, okuć do mebli i budowli, artykułów technicznych i towarów żelaznych.

Powołując się na moje 20-to letnie doświadczenia, staraniem mojem będzie wszelkimi wymaganiom Szan. Klienteli sprostać.

Prosząc o łaskawe poparcie mojego nowego przedsiębiorstwa, przyrzekam skora a rzetelną obsługę.

Z poważaniem

Jan Becker

ulica Józefa Wybickiego nr. 44

Specjalny skład narzędzi i towarów żelaznych.

983]

Obwieszczenie.

W miejsce swolnionego dnia 15. bm. dotychczasowego kierownika Pom. Zakładów Koszykarskich Związku Inwalidów Wojennych R.P. p. Stanisława Kwiatkowskiego, został na podstawie uchwały wybrały kierownikiem upoważnionym p. Józef Brzóska z Grudziądza.

Podając powyższe do ogólnej wiadomości, zaznaczamy, że p. Stanisław Kwiatkowski nie ma odtąd prawa zawierania jakichkolwiek bądź interesów w imieniu naszego Zakładu. [993]

Zarząd Powiatowego Koła Zw. Inw. Woj.
E. Kozak sekretarz.
Alojzy Kamrowski przewodniczący.

Obwieszczenie.

Na mocy orzeczenia Sądu Koleżeńskiego z dnia 25. bm. został dotychczasowy członek naszej organizacji, inwalida Stanisław Kwiatkowski — zawieszony urzędnik Powiatowej Komendy Uzupełnień z Grudziądza — z organizacji naszej wykluczony, co podajemy do publicznej wiadomości. [994]

Zarząd Powiatowego Koła Zw. Inw. Woj.
E. Kozak sekretarz.
Alojzy Kamrowski przewodniczący.

Biała Oberża za Wisłą
W sobotę, dnia 2 sierpnia o godzinie 7-jej wieczorem

Wielka Zabawa Taneczna

O liczny udział uprasza Salczyński, gospodarz

Polecam na piątek po cenach rynkowych

świeże ryby tłuste flondry pierwszej jakości

prawdziwe angielskie **Matjasy**

łososia i węgorza wędzonego

B. Stoppel, Kościelna nr. 8 Telefon nr. 622. [696]

20 złotych i więcej mogą panie i panowie w każdym miesiącu przy sprzedaży naszych artykułów **zarobić.**

Wzory za poprzednim nadesłaniem gotówki w wysokości 2 zł. (nie w znaczkach pocztowych). **»PERSILA Sp. z o. odp. BYDGOSZCZ-BIELAWKI.** [986]

Związek Pomocników Rzeźniczych Grudziądz

urządza w niedzielę, dnia 3 sierpnia rb. **WYCIECZKĘ DO OWCZAREK.**

O godz. 2 popołudniu stoją furmanki do zabrania gości przy końcu kolejki elektrycznej w Małym Tarpnie. — W Owczarkach odbędą się najprzeróżniejsze zabawy towarzyskie, strzelanie do tarczy, kolo szczęścia, tańce itp. [11112]

Z powodu większego remontu **zamyka się**

Łaźnię parową

przy ulicy ks. Bułkiewicza 34 z końcem soboty, dnia 2-go sierpnia br. aż do czasu nowego ogłoszenia w gazecie. [891]

Fabryka Fortepianów i Pianin K. O. FIEDLER w Warszawie, Nowy Świat 55 poleca PIANINA najnowszej konstrukcji znane ze swej dobroci i wykonywa gruntowne remonty i strojenia instrumentów przez rutynowanych specjalistów i z przedwojennych materiałów. — N. prowincję poszukiwani przedstawiciele i agenci.

Licytacja przymusowa

W poniedziałek, dnia 4 sierpnia 1924 r., godzinie 11 przed południem, odbędzie się w **Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Grudziądzu**, ul. Sienkiewicza nr. 12, publiczna sprzedaż następujących ruchomości na pokrycie zaległości podatkowych:

1. jedno lustro z komodą
2. 1 leżanka
3. 1 serwis do kawy nikielowy.

Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Grudziądzu.

Poszukuje się kupa większej ilości

drzewa opałowego

Zgłosz. do Głosu Pomorsk. pod nr. 998.

Plac 23 Stycznia nr. 23. **Jakobson:** **ZĘBY** i plomby od 2,— zł. począwszy w pierwszorzędnym wykonaniu.



VII wiedeńskie Targi międzynarodowe

od 7 do 14 września 1924 r.

Najkorzystniejsza okazja zakupu dla wszelkich branż. Dłbrzymi wybór! Ceny bezkonkurencyjne!

Ogromne powodzenie wiedeńskich targów wiosennych w roku 1924:

100000 kupujących.

Wielka uroczystość muzyczna i teatralna m. Wiednia.

Informacji udziela: Wiener Messe, Wien VII oraz przedstawicielstwa honorowe w **Poznaniu:** Izba Przemysłowo-Handlowa „Bydgoszczy”; Akcyjne Towarzystwo Handlowe Związków Fabrykantów, ul. Hermana Frankiego nr. 1. (987)

August Mombler

Założ. 1836 **GDANSK, Dominikswall 9-10** Telefon 123

Dom specjalny dekoracji mieszkaniowych

Dywany, materiały do obicia mebli, meble klubowe, firanki, dekoracje wewnętrzne, towary na pościel, płótna i towary bawełniane

Od dnia 1-go sierpnia — większa

wyprzedaż reklamowa

wysokowartościowych

firanek artystycznych, pół-stores, derek na łóżka, okryć stołowych i poduszek na kanapy

997

Praca ręczna — po bardzo niskich cenach.